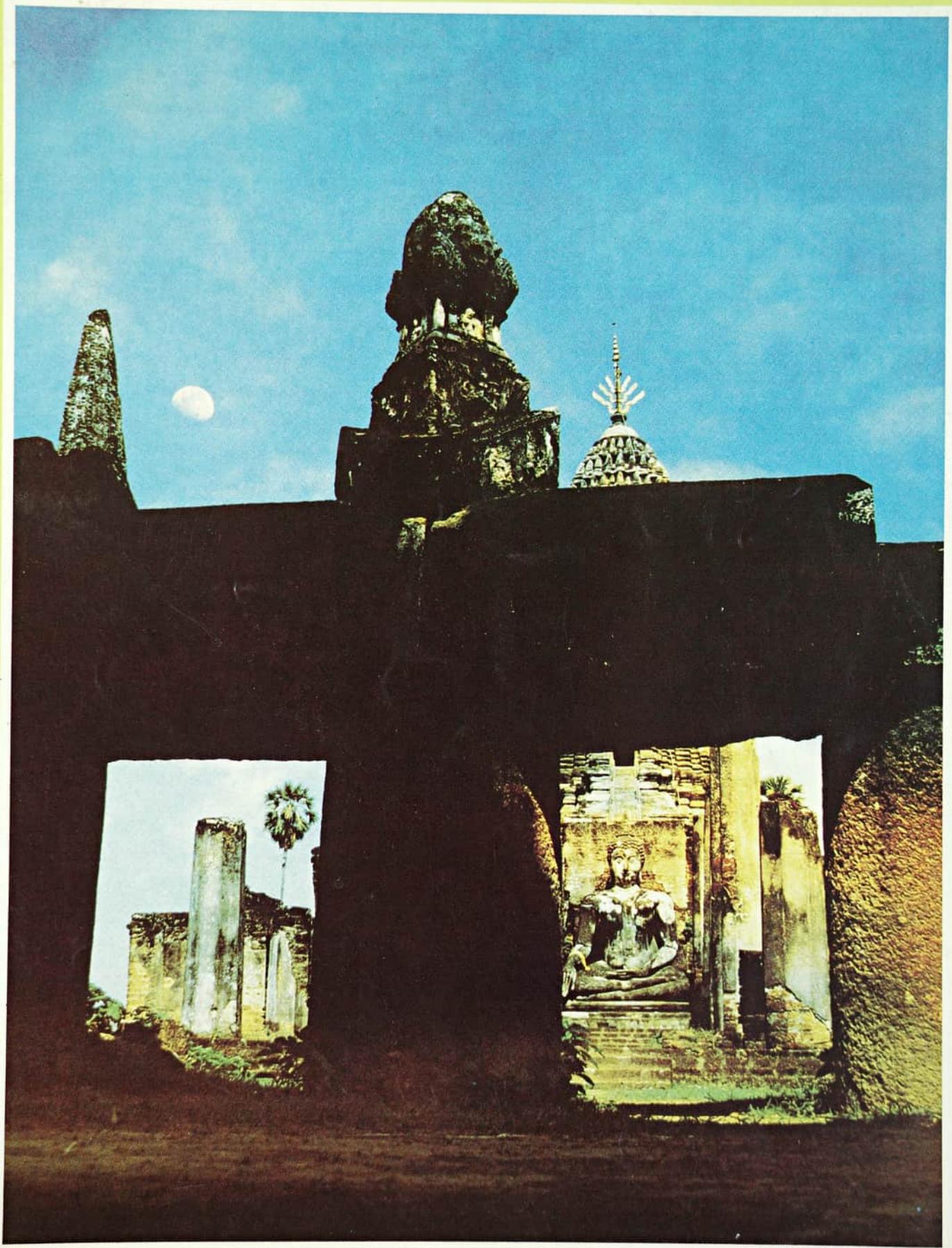

ปีที่ 30 ฉบับที่ 8/2527
Volume 30 Number 8/1984

ไทยสัมพันธ์ Sai Sampan

ประตูกำแพงแก้ว วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ
Stone gateway at Wat Phra Sri Rattanamaha
That, Sukhothai

สายสัมพันธ์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 8/2527
Sai Sampan Volume 30 Number 8/1984

Published monthly by
Shell Companies in Thailand
for Shell Employees.
Editorial office: Shell House,
10 Soonthornkosa Road, Klongtoey,
Bangkok 10110,
P.O.Box. 345 Bangkok 10501,
Thailand.
Tel. 286-3622, 286-2678
Editor : Prayom Songthong

นิตยสารรายเดือน เผยแพร่ภายใน
ของบริษัท เชลล์ในประเทศไทย
สำนักงานเลขที่ 10 ถนนสุนทรโกษา
แขวงคลองเตย เขตพระโขนง
กรุงเทพฯ 10110 ตู้ ป.ณ.345.
โทรศัพท์ 286-3622, 286-2678
นายประยอม ชองทอง
ทำหน้าที่บรรณาธิการ

Designed & Produced by
The Quez Co., Ltd.
218/17 ซอยสุริยา ถ.อินทพิทักษ์
วงเวียนใหญ่ กรุงเทพฯ 10600
โทรศัพท์ 472-1919

เรื่องจากปก Cover Story

ประตูกำแพงแก้ว วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อำเภอศรีษะเกษ จังหวัดสุโขทัย ศิลปสุโขทัย ราวพุทธศตวรรษที่ 18-19 เทคนิคก่อศิลาแลง บันนูนเป็นลายประดับผิวภายนอก ยอดประตูเป็นรูปพระพรหมสี่หน้า คอยทำหน้าที่พิทักษ์ศาสนสถาน

Stone gateway at Wat Phra Sri Rattanamaha That, Sukhothai.

The gateway of the enclosure around the sanctuary tower at Wat Phra Sri Rattanamaha That, Sri Satchanalai district, Sukhothai, north-central Thailand, is built of laterite and carries stucco ornament from the 13-14th centuries A.D.

ท ม ย เ ท ดุ บ ร ร ณา อธิ ก า ร

"สายสัมพันธ์" ของเราในรอบปีที่ 30 นี้ นับว่าออกมาได้ค่อนข้างรวดเร็วกว่าหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาโดยเฉพาะระบบการพิมพ์ การวางรูปเล่มที่เราพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตลอดมา และสิ่งที่ผู้อ่านของเราจะสังเกตก็อย่าง คือเนื้อหาของเรามากจะเข้มข้นเพราะมีพลังฝ่ามือจากสำนักเจ้าหลินมาช่วยฉีกกำลังกันมากขึ้น ถึงแม้ว่าพลังฝ่ามือหนึ่งได้ออกท้องเที่ยวยุทธจักรเสียแล้ว แต่ก็ยังไม่ขาดการสังเสียด จะยังมีผลงานให้ได้ประจักษ์กันอยู่ต่อไป

บทรายงานพิเศษในฉบับนี้ The Role of Multinational Corporation in Thailand ซึ่ง Chairman ของเราไปพูดในการสัมมนาระดับชาติที่พัทยาเป็นงานที่เราภูมิใจมากเรื่องหนึ่งในรอบปี เสียดยที่เรามีความจำเป็นเรื่องหน้ากระดาษ จึงไม่ได้แปลคำต่อคำ แต่คุณอมรรัตน์ รัตนธรรธร และ คุณวรินทร์เกษสม ก็ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะย่อเอาใจความสำคัญ ๆ มากำหนดเป็นอาหารสมองแก่พวกเรา

"แหวกมานเหล็ก (อ่อน ๆ) อีกครั้งเออะ" ก็เดินทางมาถึงตอนท้ายของทัวรันแล้วด้วยความเสียดาย แต่คงไม่ต้องเสียดายนานเพราะในอัลบั้มของคุณพรสวรรค์ยังมีภาพสวย ๆ และเรื่องประทับใจที่เธอพิมพ์ไว้ในใจอีกมาก หากพวกเราอยากอ่านสำนวนชวนสนุกของเธออยู่ นอกจากนี้คุณเด่นพงษ์ พลละคร ผู้มีอุปการคุณต่อแฟนสายสัมพันธ์ตลอดมา แม้มถึงงานท่วมถึงคอท่านก็พร้อมที่จะแหวกมานอะไร ๆ มาให้เราอ่านอยู่เสมอ...เมื่อชาติ...เอ๊ย...ชาวเชลล์ต้องการ

เรื่องต่าง ๆ ในฉบับค่อนข้างจะยาว ๆ แต่อย่างสำนวนของ "กล้วยแขกใหม่ใหม่" นักเขียนรับเชิญคนใหม่ของเรานั้นอ่านเดี่ยวเดียวก็เสียดายที่จบเป็นเรื่องราวให้คุณลองอ่านดู สายสัมพันธ์รู้สึกติดใจสำนวนเข้าแล้ว ถ้ามีสำนวนอย่างนี้มาบ่อย ๆ ผู้อ่านคงไม่ต้องคิดถึงยาระงับประสาทกันหรอก...จริงไหม?

ขอภัยที่หลายเรื่องรอคิวอยู่ในแฟ้ม รวมทั้งของคุณพี่ "Daffodil" ด้วย เพราะหน้ากระดาษของเราเล่มนี้หนาเกินกว่าฉบับก่อนแล้วนะครับ พระคุณท่าน...โปรดอดใจรอฉบับหน้าก็แล้วกันครับผม

THE ROLE OF MULTINATIONAL CORPORATIONS IN THAILAND

A paper by
Mr. B.A. Coe

(Chairman, Shell Companies
in Thailand)

(Chairman, British Chamber of
Commerce, Bangkok)

Presented at a seminar organized by
Thammasat University
on Saturday, 7th July 1984
at
Asia Pattaya Hotel
Thailand

Mr. B.A. Coe Chairman of The Shell Companies in Thailand

“An Investor’s Point of View”

In introducing my paper I will attempt a definition of Multi-National Corporations, or as they are called in the United Nations, Trans National Corporations. (For the purpose of this paper MNC & TNC are interchangeable). The definition is important as there is often misunderstanding as to what is meant by an MNC -- and debates about them can thus quickly become sterile as one party talks about “apples” when the other really means “pears”.

A definition that my paper is based upon and which I understand is almost agreed in the United Nations is --

“An enterprise in two or more countries, regardless of legal form or field of activity”.

You will note there is no restriction on size, on activities or on base country.

Therefore under this definition not only is every form of manufacturing and mining embraced, but also are banks, firms of accountants, insurance brokers, airlines, shipping lines,

trading houses, etc., while the base countries of operation can include not just the OECD members, that readily spring to mind, but also OPEC countries, communist countries and countries in the so called Third World.

To be even more specific an MNC could be not only a Japanese car firm, an American oil company or a Swiss pharmaceutical enterprise, but also the Narodny Bank of Russia or the Chinese National Shipping line. Looking more closely here in Thailand, the Bangkok Bank, and Thai International Airways, would be just two examples of

“

*An enterprise in
two or more countries,
regardless of legal form
or field of activity.*

”

MNC's based in this country. Professor Dunning of Reading University has recently suggested the world has 12,000 MNC's, they account for 30% of the Free World's GDP and 75% of world trade.

Now within such a broad definition of MNC's, there has to exist a range of cultures, skills, aspirations and management styles and philosophies, as to make generalisations about them difficult, if not impossible. But notwithstanding that I will still try nevertheless and put a point of view this morning of the MNC investor. But with the special focus on Thailand in this conference, it might be appropriate for all of you here to think of MNC's as being synonymous with Foreign Investment. The reason is that I would think that the great majority of Foreign Investment in Thailand today stems from Multi-National Corporations.

But before looking at the situation in Thailand today I think we must first look at the world background for MNC's by definition are international and investment by MNC's is a part of the growing pattern of international trade vital to the health of the world's economy. What does the Multi-National Company see today around the globe? What are MNC aspirations?

Firstly, I think I can say confidently, there exists today a desire and an intention by the MNC to invest overseas. In a poll of over

50 MNC's recently, one in five said that they planned to raise direct foreign investment by 25 to 50 percent **in real terms** in the next five years, and more than half of them expected increases of up 25 percent in real terms. The World Bank estimates even stronger flows of direct private investment into LDC's and I believe their figures give increases of 11% per annum for the next ten years.

Secondly, I believe the MNC investor sees in the World what he would classify as a more balanced view of himself. He is no longer seen as the wicked wolf, dressed all primly, getting into bed with little Red Riding Hood, the Developing country. Many states have less apprehension today, and are opening their doors wider, to the MNC investor. I believe it has been helpful that voluntary Codes of conduct for MNC's have been largely agreed in the United Nations, and such codes, I might add, cause very few problems for most MNC's. Overall the MNC is being made more welcome, and the emotional criticism of the early seventies has given way to a more objective assessment.

Thirdly, we can see some disenchantment in the Developing World over State borrowing from the International Banking System (and I might add vice versa). Projects, financed wholly by governments in this way, have

had to pay back principal and interest on a timetable, that disregards commercial success or failure, and today the LDC's pay more back into the Banking system than they get out of it. Compared to this, equity investment by foreign investors has had to be commercially successful before any dividend could be remitted, and non-remittance does not bring the men from the IMF knocking on the door with a few suggestions on how to balance the budget.

Fourthly, the investor sees some recovery in the World Economic System with a number of countries once again showing significant growth -- although this is I admit very varied in pattern, and uncertainties are still around.

These four points I have picked, augur well for at least the short term future of foreign investment, and the climate is better now than it has been for a number of years. But we must remember one very important development that has adversely affected the investor. His confidence has been badly shaken by the disturbances in the economic system in the last four or five years and the turmoil has caused a number of previously very attractive countries to drop position significantly in the league table of popularity. I won't name them but I am sure you could think of some of them. The investor has therefore become cautious and selective over his foreign ventures --

he is ready to invest, but not just anywhere.

Against this background what are some of the criteria MNC's would use in making their choice.

Obviously one essential element is that the investor must see the commercial opportunity for his venture to flourish. He wants access to a market for his products or services, and preferably a market that is expanding strongly.

Another major factor would be the history of the host country in respect of foreign investment, and in this respect the stability of policies, and the consistency in their application would be taken strongly into account. The existence of any clear statement by the government of what it wants in any particular field would also be helpful. If there has been in the past what the investor considers as "fair" treatment, and consistent policies, without for example, wild swings in taxation levels and changes in the systems, the investor will have many misgivings removed and be well disposed to examine and tackle other questions important to him.

He would for example look at the mutuality of interest in his project between himself and government. This I raise in respect of likely government support required to overcome the problems that inevitably arise when the investment is in its early days. If the government have a strong mutual interest

the famous "hassle" factor could well be reduced.

This "hassle" factor is difficult to define but is nevertheless important to investors. It in general, covers the broad question "how easy is it to do business". It can include the efficiency of the telephone and postal systems, the infrastructure in the country, attitudes of Govt. officials, the need for permits and controls and so on. I certainly personally know of instances where potential major investors (in another continent) have quickly abandoned projects because of "hassle" in the early days.

A further area of interest to an investor, and one often receiving much publicity, covers the taxation advantages and/or the financial inducements available to him. There are a wide range of these covering tariff barriers, income tax concessions, low customs dues, cheap factory sites and so on and I must confess that there appear at times to be competitions amongst countries as to who can offer something new & different.

How would the MNC investor rank just these few but key areas, which I hasten to add are by no means exhaustive? Given the range of activities of MNC's there is no one answer as each investor will have his own needs and perceptions, but it is worth stressing that in any ranking, it is likely that the financial inducement and incentive aspect, will be somewhat down the list. More important would be a history of consistently

“

...The MNC investment seen in Thailand to date has been successful and most, if not all, of them would say that Thailand's record of treatment of foreign investment has been overall a fair one.

”

applied taxation, rather than an offer of special taxation levels as an incentive. I think that many foreign investors do not seek, nor want, unique privileges or incentives which are normally temporary in nature, vis-a-vis local investors. These can create friction and strains locally, and cause jealousy with existing enterprises. All of this could well be harmful to a new venture. But at the same time the MNC would not wish to be discriminated against. They would like to make an investment; robust enough to withstand the normal local pressures of the environment, on equal terms with the local investor. The MNC is not looking for the “quick buck” -- they see themselves as long term and responsible investors and re-investors around the world. Short term financial inducements are just as they say -- short term.

Let us now, having spent a little time on looking at the global climate for investment, and the aspirations of the investor, look more specifically at Thailand, and the general comments I will make are not just personal observations, but are also based on conversations and discussions I have had with various colleagues and friends in Thailand.

Very importantly I believe that one can say that the collective view is that the MNC investment seen in Thailand to date has been successful and most, if not all, of them would say that Thailand's record of treatment of foreign investment has been

overall a fair one. This is most important.

The economy of the country continues to grow strongly and this growth looks set to stay for some time. This means there are many expanding markets within it that should be attractive to new investors.

The Government has taken a public stance of welcoming foreign investment and is in principle at least committed to the market economy, although there are a number of controls restricting its working at the freest levels.

By and large I think the general view is that policies have not in recent years been subject to wild changes and in most instances there has been consistency in their applications and interpretation. Thailand is a conservative country and change occurs only after careful deliberation. Generally a very pragmatic approach has been taken by govt. to most situations including investment.

Foreign exchange regulations have been sensible and not restrictive, and financial policies have been sound, even cautious, and Thailand is high on the Bankers list of potential and attractive borrowers.

So is Thailand then the perfect haven for the Foreign Investor? Does he have no complaints and are there no areas capable of improvement? Perhaps if we turn to the “mutuality of interest” and the “hassle” factor we may see a picture that is just a step or two short of

perfection, but let me first digress for a moment.

It is a common fault throughout the world, to talk of "Government" as though it was one, large, like minded, consistently thinking centrally directed, homogenous body. Of course no government, any where, is like that. Governments are made up of ministries, departments and individuals. To lesser or greater degrees, there are for example, individual views in Cabinet, there are departmental jealousies, and there are personal ambitions. Thus when we say government want to follow a particular policy, e.g. "to encourage foreign investment", -- there are likely to be many variations on that tune heard from the many areas of government. Some of the variations may be so different as to sound like another tune completely.

And Thailand is no exception. There are many manifestations of govt. including authorities handling price controls, taxation, immigration, customs and policing, never mind those dealing with licences and permits to build, to sell, to store, to transport, to own to operate, to employ and so on. In a word there is the "bureaucracy", and here in Thailand it is significant.

The new investor to Thailand will discover all this quickly enough and the "hassle" factor suddenly becomes higher than he first expected and he may be dismayed. For many newcomers this is a common experience while the system and

environment is being understood. Wiser and older hands find the bureaucracy less exceptional, and understand the history and reasons why it perhaps exists in its current form, and how to live with it, and work with it. However, any reduction in the degree of bureaucracy would undoubtedly be welcome, as the "hassle" factor would be proportionately reduced. I know it is difficult for government to accept, but the minimum of intervention and the maximum of deregulation would be warmly welcomed by all investors.

And if I speak personally I can say that where the government has a strong and clear "mutuality of interest" with an MNC investor, such as in the exploration and production of hydrocarbon, the "hassle" factor can be quickly reduced to a quite acceptable level.

Apart from "hassle" I believe one other major area to emphasize in Thailand is that of a need for a clear explanation of the rules and consistency in applying them. This above everything else is the investors most significant concern. What does, and will, government want from the MNC and will it be unchanging? The enterprise can try to control its operating costs & budgets, it can try to estimate market size, it can make a guess at exchange rate movements and generally practise good commercial management. If however the "rules" exist but remain unwritten, or are unclear and open to many interpretations

then the best commercial management in the world will shy away. If both parties make clear at the onset their aspirations, then the rules can be fully and properly drafted and later change to correct "misunderstandings" should then be unnecessary and unlikely.

Iwould like to turn now to the probable changing nature of MNC or foreign investment in Thailand. Until a few years ago much of the MNC investment was in the form of small to medium sized projects, varied in nature. But there has been a change more recently. With the oil and gas exploration and production, oil refinery expansions, fertiliser plants, the Eastern Seaboard petrochemical project etc. we have got into the league of large and often high technology investments. Furthermore the investor is, in many of these projects, coming close along side the government in the form of mixed government/private sector Joint Ventures. These Joint Ventures are something of an unknown quantity for the MNC investors in Thailand, as there is little history of them here. For any J.V. to work, there must be a mutuality of interest and a reciprocal understanding between the participants, but the investor has no record to examine to see if this has been the case in Thailand.

These large projects may well require large Multi-National Companies as the investor, and many people in government

are frightened or apprehensive over the size and apparent power. I would like to reassure them. A large MNC is as much subject to the laws of the land as a small MNC. Indeed the large MNC has a worldwide reputation to lose by misdeeds, dislikes confrontation and is more likely to be scrupulous in observing the rules. In fact I believe MNC's see government with all the teeth and the power. After all if government disapproves of the MNC, or considers the benefits as inadequate, the government can react in many ways. There are punitive fiscal measures, the withholding of permits and licences, or just creating new regulations, and there are others. For the multinational, its relationship with govt. is absolutely vital to its ability to do business. It is then little wonder that MNC investors readily follow guidelines set out in a code of conduct that is not normally imposed on local investment, or that in general they pay more taxes, higher wages, train more, avoid corruption, reinvest and generally do all those things virtually all governments seek.

Let me know try in concluding this paper to summarise some of these thoughts of an MNC investor looking at Thailand and elsewhere in the world.

Reasonable expectations on both sides must be met. The host country can expect the Multi-national to abide by, and respect, its national laws, regulations and practices. The Multi-national

will be expected to have well-thought-out standards of management policy and practice in such fields as health, safety and environmental protection - standards at least as high as those of national companies (and often they will be better). The host country can also expect to benefit from the corporation's competence, efficiency, technical and managerial know-how and willingness to undertake long-term investment in a socially responsible manner. In fact MNC's are strong reinvestors of profits back into the business that generated them.

In turn companies are likely to invest where there is a reasonable degree of economic stability, consistent fiscal and tax regimes, a reliable labour force, only a modest amount of "hassle" - and overall, equitable treatment vis-a-vis national companies.

In this increasingly inter-dependent world, I believe that the Multi-national corporation is a phenomenon born of necessity and bred to efficiency. As an economic and organisational unit it makes good sense, not least because it brings many mutual benefits. The contribution of Multi-nationals to date in Thailand is based on a good foundation and a record of satisfied aspirations. I believe that contribution to be constructive; I hope it will be long-lasting, and above all beneficial to all concerned, and that the many opportunities for MNC's in the future will have a similar story to tell. ○

บทบาทของบรรษัทนานาชาติในประเทศไทย ในทัศนะของผู้ลงทุน

โดย บี.เอ. โฆ

ประธานกรรมการ ของ บริษัทเชลล์ในประเทศไทย

ประธานกรรมการ หอการค้าอังกฤษ

สรุปเป็นภาษาไทยโดย อมรรัตน์ รัตนธราธร, วรินทร์รา เกษสม

ในการสัมมนา เรื่อง บทบาทของบรรษัทนานาชาติในประเทศไทย ซึ่งจัดขึ้นโดยคณะพาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 7 - 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2527 ณ โรงแรมเอเชีย
พทยา มร. บี.เอ. โฆ ได้เสนอบทอภิปรายต่อผู้เข้าร่วมสัมมนาและผู้สนใจกว่า 200 คน ดังรายละเอียดที่จะเสนอ
ต่อไปนี้

มร. โฆ ให้คำนิยาม
“บรรษัทนานาชาติ”
ว่า ได้แก่ลักษณะของ “บริษัทที่มี
สาขาตั้งอยู่ในประเทศต่าง ๆ กว่า
2 ประเทศขึ้นไป โดยไม่คำนึงถึงรูป
แบบการจัดตั้งตามกฎหมายหรือสาขา
ของกิจการงานที่ทำ”

สำหรับประเทศไทยแล้ว คน
ส่วนใหญ่จะนึกถึงบรรษัทนานาชาติ
ในแง่การลงทุนของต่างชาติ ทั้ง ๆ
ที่ประเทศไทยเองก็มีบรรษัทนา
ชาติของตนเองอยู่ไม่น้อย เช่น ธนา-
คารกรุงเทพและบริษัทการบินไทย
 เป็นต้น

บรรษัทนานาชาติในปัจจุบัน
มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภาวะเศรษฐกิจ
ของโลก และบรรษัทนานาชาติ
เกิดขึ้นมาได้ก็ด้วยแรงดลใจดังนี้
คือ :-

- 1) บรรษัทนานาชาติมีความ
ตั้งใจและความปรารถนา

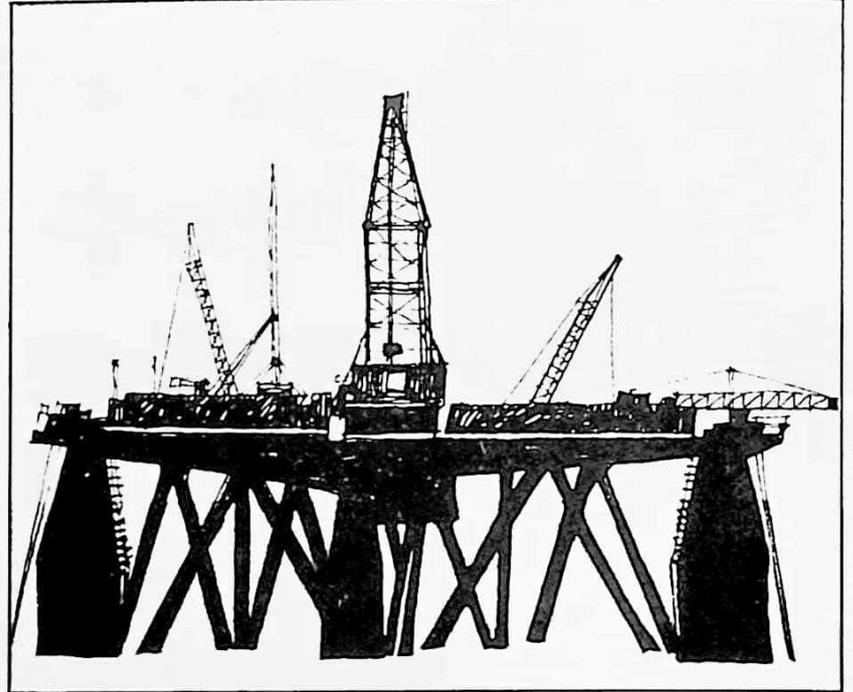
ในอันที่จะทำการลงทุนในประเทศโพ้นทะเลต่าง ๆ

- 2) บรรษัทนานาชาติในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับของรัฐบาลในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมากขึ้น
- 3) การลงทุนของบรรษัทนานาชาติ จะมีการส่งผลกำไรสู่ประเทศแม่ก็ต่อเมื่อการลงทุนประสบผลสำเร็จ ไม่เหมือนกับการกู้เงินจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศมาลงทุน ซึ่งประเทศผู้กู้จะต้องชำระเงินต้นและดอกเบี้ยคืน เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระ

- 4) บรรษัทนานาชาติมองเห็นว่าสถานการณ์ของระบบเศรษฐกิจของโลกดีขึ้น และการเติบโตทางเศรษฐกิจของหลาย ๆ ประเทศในโลกก็เริ่มขยายตัวดีขึ้น

แรงดลใจ 4 ประการดังกล่าวข้างต้นอย่างน้อยก็ชี้ให้เห็นว่าในระยะสั้นการลงทุนต่างประเทศจะดีขึ้น และบรรยากาศการลงทุนขณะนี้ก็มีท่าทีว่าจะดีกว่าช่วงระยะเวลาก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจได้ยังผลให้การลงทุนต่างประเทศของหลายประเทศชะงักงันลง เพราะผู้ลงทุนจำเป็นต้องระมัดระวังและเลือกลงทุนเฉพาะในบางประเทศเท่านั้น

ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น บรรษัทนานาชาติจะอาศัย

หลักเกณฑ์อะไรเป็นเครื่องตัดสินใจ มร. โม่ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินใจบางประการ ดังนี้ :-

- 1) การลงทุนนั้น ๆ จะต้องแสดงให้เห็นว่าจะประสบผลสำเร็จในเชิงพาณิชย์ และตลาดจะขยายตัวเติบโตได้อย่างรวดเร็ว

- 2) ประเด็นเกี่ยวกับการลงทุนต่างประเทศ เสถียรภาพของนโยบาย และการดำเนินการตามนโยบายของประเทศที่จะไปลงทุน หากรัฐบาลสามารถตกลงถึงสาขาการลงทุนที่ต้องการก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ลงทุน ทั้งนี้ ผู้ลงทุนจะได้ซึ่งดูว่าผลประโยชน์ของเขาและรัฐบาลจะสอดคล้องกันไหม เนื่องจากว่าการลงทุนบางโครงการจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเบื้องต้นจากรัฐบาล ฉะนั้น ถ้ารัฐบาลและผู้ลงทุนเห็นว่า โครงการจะอำนวยประโยชน์ซึ่งกันและกัน ปัญหา "หุยมหุยม" ต่าง ๆ ก็คงจะตัดทอนลงได้ ปัญหา "หุยมหุยม" ต่าง ๆ เริ่มต้นด้วยคำถามกว้าง ๆ ว่า "การประกอบธุรกิจที่นี้จะทำได้ง่ายไหม" และถ้าจะแยกแยะปัญหา "หุยมหุยม" ให้เห็น ก็อาจรวมถึงประสิทธิภาพของระบบโทรศัพท์และการไปรษณีย์ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ ทำที่ของข้าราชการ การขออนุญาต และการควบคุม เป็นต้น ปัญหา "หุยมหุยม" เหล่านี้ ได้ยังผลให้ผู้ลงทุนระงับโครงการต่าง ๆ มาแล้วมากมาย

- 3) ข้อได้เปรียบทางด้านภาษีอากรและสิ่งจูงใจทางการเงินต่าง ๆ ซึ่งผู้ลงทุนต่างก็แสวงหาโอกาสจากประเทศที่สามารถเสนอเงื่อนไขที่ใหม่กว่าและแปลกกว่า การจัดเรียงลำดับความสำคัญของหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นคงไม่เหมือนกันสำหรับผู้ลงทุนแต่ละคน แต่แน่นอนผู้ลงทุนทุกคนจะสนใจต่อสิ่งจูงใจ

ทางการเงินและสิทธิพิเศษที่ได้รับจากการส่งเสริม ในการนี้ มร. โฆ ได้เห็นว่ารัฐบาลจะต้องมีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีเสถียรภาพตลอดเวลา แทนการเสนอให้สิทธิพิเศษทางภาษีอากรเป็นครั้งคราว เพราะผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศคงไม่ประสงค์ที่จะแสวงหาสิทธิพิเศษหรือสิ่งจูงใจต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นการชั่วคราว นอกจากนี้ การให้สิทธิพิเศษหรือสิ่งจูงใจแก่ผู้ลงทุนต่างประเทศ ยังไปก่อให้เกิดการขัดแย้งและบาดหมางใจกันขึ้นระหว่างผู้ลงทุนเก่าและใหม่ได้ฉะนั้นบรรษัทนานาชาติจึงไม่ประสงค์ที่จะพบกับแรงต่อต้านเหล่านี้ บรรษัทนานาชาติต้องการจะลงทุนและต่อสู้กับแรงกดดันภายใต้สิ่งแวดล้อมเดียวกันกับผู้ลงทุนในประเทศ บรรษัทนานาชาติไม่ได้แสวงหา “เงินร้อน” (quick buck)

แต่บรรษัทนานาชาติต้องการเป็นผู้ลงทุนระยะยาวและรับผิดชอบการลงทุนในทุกส่วนของโลกตลอดไป บรรษัทจึงมองสิ่งจูงใจทางการเงินเป็นเพียงภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นใน “ระยะสั้น” เท่านั้น

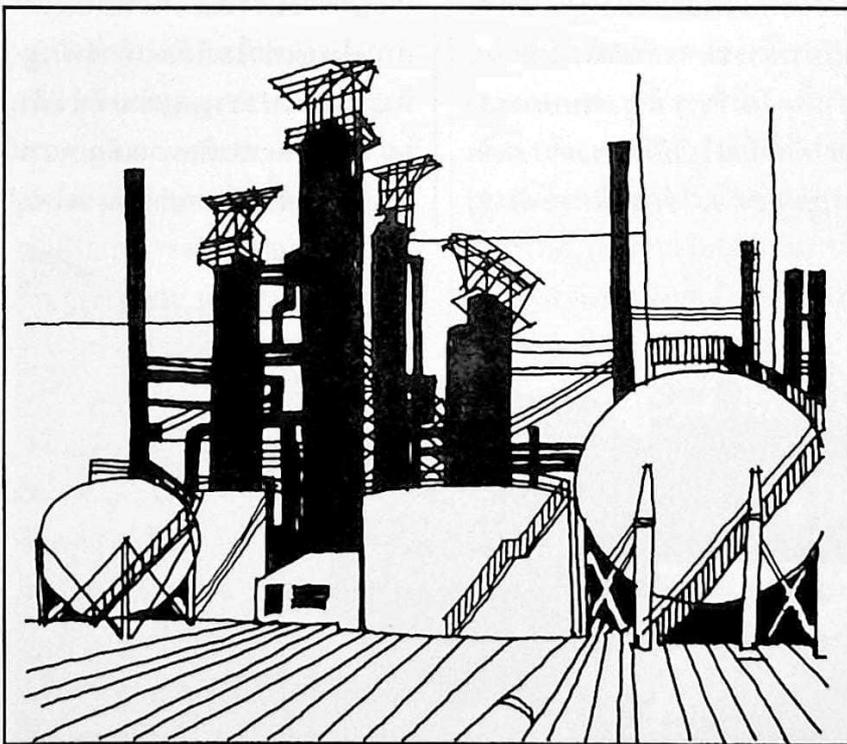
สำหรับการลงทุนของบรรษัทนานาชาติในประเทศไทยนั้น มร. โฆ ได้กล่าวไว้ว่า การลงทุนทั่วไปของบรรษัทประสบความสำเร็จดี และได้รับการดูแลจากรัฐบาลอย่างเป็นธรรมชาติภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยจะยังคงเติบโตอย่างมั่นคงและอัตราการเจริญเติบโตก็มีที่ท่าว่าจะเป็นอย่างนี้ไปอีกนาน ถ้าเป็นอย่างนี้ตลาดก็จะขยายตัวไปเรื่อย ๆ และสามารถดึงดูดผู้ลงทุนใหม่ ๆ เข้ามาในวงการได้อีกมากมาย

ปัจจุบัน รัฐบาลไทยได้ส่งเสริมและชักชวนให้ชาวต่างประเทศ

มาลงทุน และมีนโยบายการลงทุนที่แน่นอน ซึ่ง มร. โฆ เห็นว่าเป็นการดีมากที่รัฐบาลไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายการลงทุนต่างประเทศอย่างรุนแรง และการเปลี่ยนแปลงนโยบายในแต่ละครั้งก็มีการพิจารณาอย่างรอบคอบพิถีพิถันก่อนที่จะนำมาใช้บังคับ

สำหรับมาตรการเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศนั้นก็นับว่ามีเหตุผล และไม่เคร่งครัดจนเกินไป นโยบายทางการเงินของประเทศมั่นคงแน่นอน บางครั้งค่อนข้างจะระมัดระวังตัวมากเกินไป เสียด้วยซ้ำ ธนาคารต่าง ๆ ทั่วโลกจึงมองดูประเทศไทยว่าเป็นผู้กู้ที่ดีประเทศหนึ่ง

6 รางคงจะสรุปง่าย ๆ ไม่ได้ว่าประเทศไทยเป็นสวรรค์สำหรับผู้ลงทุนต่างประเทศ หากเราหวนกลับมาพิจารณาถึงเรื่อง “ผลประโยชน์ร่วมกัน” และ “ปัญหาหุยมหิม” ที่กล่าวถึงข้างต้นในเรื่องนี้ มร. โฆ ได้ให้ข้อคิดเห็น “รัฐบาล” ต่าง ๆ ไม่ว่าประเทศใดในโลกก็ตาม ไม่ได้เป็นองค์กรที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างที่ทุกคนเข้าใจหรอก กล่าวคือ หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลจะประกอบด้วยกระทรวง ทบวง กรม และบุคคลต่าง ๆ เช่น คณะรัฐมนตรีเองก็มีรัฐมนตรีมากหน้าหลายตา และมากความคิดเห็นอยู่ มีการอิจจาริษากันระหว่างกรมกอง และข้าราชการ แต่ละคนก็มีความทะเยอทะยานแตก

ต่างกันไปฉะนั้นเมื่อรัฐบาลประกาศว่าจะดำเนินนโยบายใดนโยบายหนึ่ง เช่น “ส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศ” เรามักจะได้ยินเสียงสะท้อนต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกันจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล หน่วยงานของประเทศไทยเองก็ไม่ได้มีความแตกต่างไปจากประเทศอื่น ๆ ในโลกนี้ คำว่า “ข้าราชการ” จึงมีความหมายและความสำคัญมากต่อผู้ลงทุนต่างประเทศ

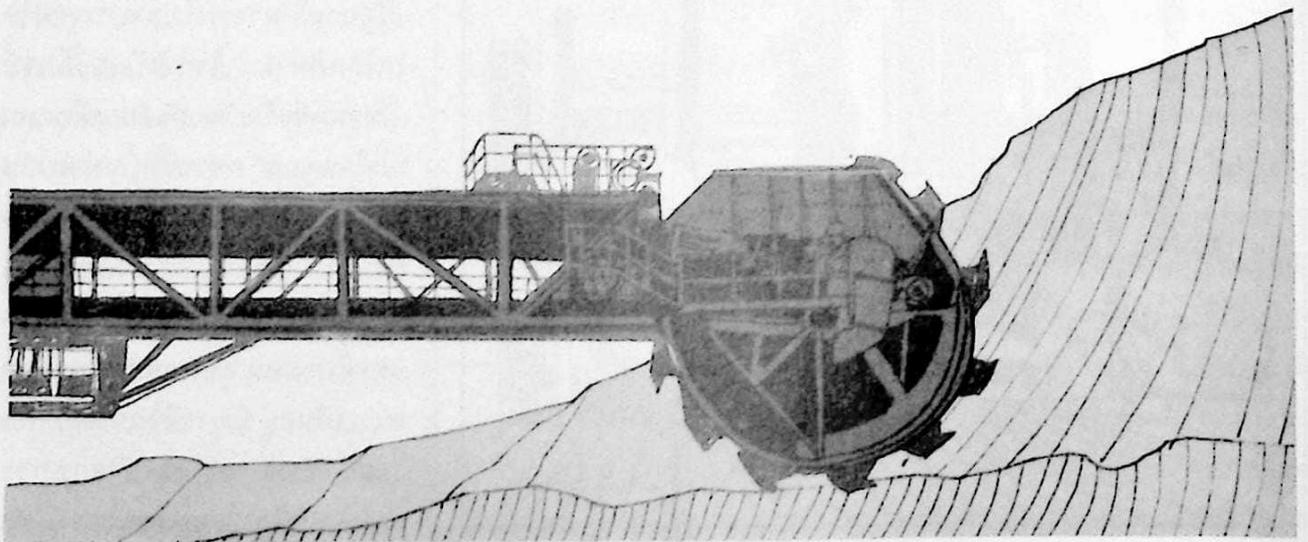
ผู้ลงทุนใหม่ในประเทศไทยมักจะเรียนรู้ถึง “ปัญหาหุยมหิม” ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และรู้ว่าปัญหาต่าง ๆ นั้นมีมากเกินกว่าที่ได้คาดไว้ล่วงหน้า แต่ผู้ลงทุนมือเก่านั้น เขาจะเข้าใจระบบราชการไทยดี และสามารถทำงานร่วมกับระบบนี้ได้โดยไม่มีปัญหา อย่างไรก็ตาม ถ้าจะมีการลดขั้นตอนในการติดต่อราชการได้ก็จะช่วยให้ “ปัญหาหุยมหิม” ลดลงได้อย่างแน่นอน ผู้ลงทุนเองก็จะมีคามยินดีเป็นอย่างยิ่ง ถ้ารัฐบาลยอมลดหย่อนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ และการแทรกแซงให้น้อยลง

นอกจากการแก้ไข “ปัญหาหุยมหิม” ข้างต้นแล้ว มร. โฆ เห็นว่ารัฐบาลไทยจำเป็นต้องให้บรรดาธิบายที่แน่ชัดเกี่ยวกับเรื่องกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของรัฐบาลให้ผู้ลงทุนได้เข้าใจเพื่อจะได้ปฏิบัติตามได้ และเรื่องให้ผู้ลงทุนสนใจมากที่สุดก็คือ “รัฐบาลอยากจะได้อะไรจากบริษัท” นานาชาติ และการนี้จะเปลี่ยนแปลงไหม? ฉะนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องชี้แจงและประกาศกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ชัดเจน ไม่เช่นนั้นแล้ว ผู้บริหารที่เลิศที่สุดในโลกก็คงต้องขออลา - ไม่กล้าลงทุนในประเทศไทย

มร. โฆ ได้ชี้ให้เห็นว่า ลักษณะการลงทุนของบริษัทนานาชาติหรือการลงทุนของต่างประเทศในประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปบ้างแล้ว กล่าวคือ ก่อนหน้านี้ไม่กี่ปี บริษัทนานาชาติจะลงทุนเฉพาะในโครงการขนาดเล็กและขนาดกลางเท่านั้น ในเร็ว ๆ นี้ รูปแบบการลงทุนได้เปลี่ยนไปเป็นโครงการขนาดใหญ่และต้องใช้เทคนิคระดับสูง

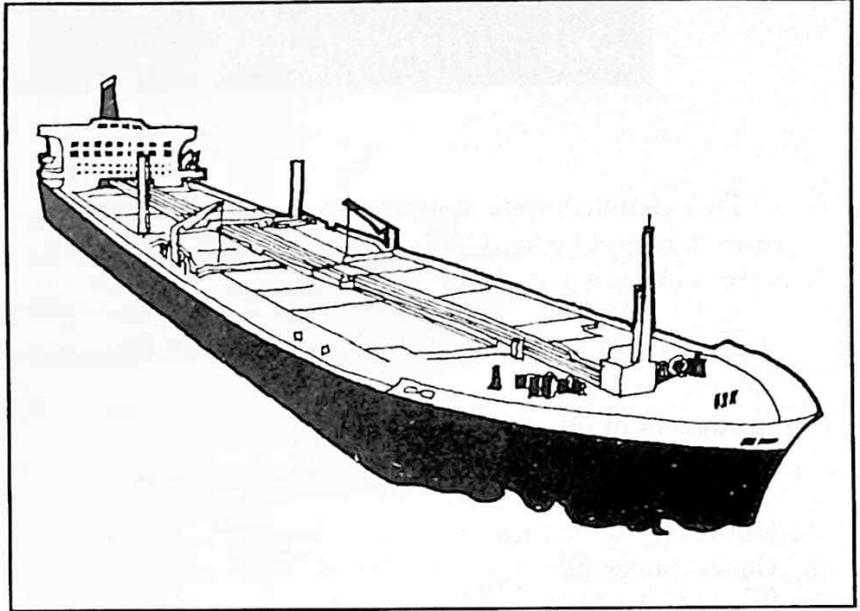
โครงการเหล่านี้ได้แก่การสำรวจ ขุดเจาะและการผลิตน้ำมันและแก๊ส การขยายโรงกลั่นน้ำมัน โรงงานผลิตปุ๋ย โครงการเปโตรเคมี ฯลฯ ในหลาย ๆ โครงการผู้ลงทุนเอกชนได้หาทางลงทุนร่วมกับรัฐบาล และการที่โครงการร่วมทุนต่าง ๆ จะดำเนินการได้ผลดีนั้น รัฐบาลและเอกชนจำเป็นจะต้องมีผลประโยชน์ร่วมกันและมีความเข้าใจกันดี ซึ่งประการหลังนี้ ผู้ลงทุนยังไม่มีข้อมูลที่จะพิสูจน์ได้

โครงการใหญ่ ๆ ดังกล่าวข้างต้น อาจจะมีคามจำเป็นต้องพึ่งพาบริษัทนานาชาติเป็นผู้ลงทุน และการนี้ก็มักจะทำให้คนในวงราชการตื่นตระหนกตกใจ และเกรงกลัวความใหญ่และอำนาจของบริษัทนานาชาติ มร. โฆ กล่าวยืนยันว่าไม่มีอะไรน่าจะสะพึงกลัวเลย เพราะบริษัทนานาชาติขนาดยักษ์ใหญ่เท่าไรก็ต้องเคารพกฎหมายของประเทศเช่นเดียวกับบริษัทนานาชาติขนาดเล็ก ความจริง บริษัทนานาชาติขนาดใหญ่

เสียอีกที่ต้องระมัดระวังการดำเนินงาน เพราะถ้าหากผิดพลาดก็จะทำให้ชื่อเสียงเสียหายและกระจายไปทั่วโลกทันที บรรษัทนานาชาติไม่ชอบความขัดแย้งและการประจันหน้ากัน และมักจะพิถีพิถันที่จะปฏิบัติตามกฎหมายของแผ่นดินมร. โฆ เชื่อว่าบรรษัทนานาชาติต่างหากที่มีความเกรงกลัวต่ออำนาจที่รัฐบาลมีอยู่ในมือ กล่าวคือ เมื่อรัฐบาลไม่พอใจบรรษัทนานาชาติหรือเห็นว่าผลประโยชน์ที่ได้รับไม่เพียงพอ รัฐบาลสามารถที่จะแสดงปฏิกิริยาได้ทันทีในหลาย ๆ ทาง เช่น ลงโทษทางมาตรการการเงิน ถอนใบอนุญาตและบัตรสัมปทานหรือออกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มาใช้บังคับแก่บรรษัทนานาชาติ เป็นต้น ความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทนานาชาติและรัฐบาลจึงมีความสำคัญมากต่อการทำธุรกิจของบรรษัทนานาชาติ ฉะนั้นจึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่จะเห็นว่า บรรษัทนานาชาติจะปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศอย่างไม่มีข้อแม้ แม้ว่ากฎหมายนั้น ๆ จะไม่ใช่บังคับแก่การลงทุนของคนภายในประเทศก็ตาม นอกจากนี้ บรรษัทนานาชาติส่วนใหญ่ยังจ่ายภาษีเต็มที่จ่ายค่าแรงงานสูง ฝึกฝนคนงาน หลีกเลี่ยงการให้กินสินบาทคาดสินบนและลงทุนซ้ำจากกำไรที่ได้รับ สรุปได้ว่า บรรษัทนานาชาติจะทำทุกอย่างตามความต้องการของรัฐบาลเท่าที่จะทำได้

สุดท้าย มร. โฆ ได้สรุปให้ที่ประชุมเห็นว่า บรรษัทนานาชาติ

มองดูประเทศไทยและส่วนอื่น ๆ ของโลกอย่างไร?

“รัฐบาลและบรรษัทนานาชาติจะต้องได้รับผลประโยชน์ที่คาดหมายไว้ตามสมควร ซึ่งบรรษัทนานาชาติจะเคารพและอยู่ใต้กฎหมายระเบียบข้อบังคับของประเทศเจ้าของบ้าน บรรษัทนานาชาติจะวางนโยบายการบริหารและให้มีการดูแลสุขภาพ ความปลอดภัย และการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยให้มีมาตรฐานเทียบเท่ากับบริษัทต่าง ๆ ในประเทศ (ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเหนือกว่า) ส่วนประเทศเจ้าของบ้านนั้น จะได้รับประโยชน์จากความสามารถในการทำงาน ประสิทธิภาพ วิชาการ การบริหาร และการลงทุนระยะยาวของบรรษัทนานาชาติในประเทศของตนด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ดังจะเห็นได้ว่ากำไรที่บรรษัทนานาชาติได้รับมักจะถูกลงทุนซ้ำในธุรกิจของตนอีก

บรรษัทนานาชาติส่วนใหญ่

ชอบที่จะลงทุนในประเทศที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี มีมาตรการการเงินและนโยบายภาษีที่มั่นคง มีแรงงานเพียงพอ มี “ปัญหาหุยมหยม” น้อยที่สุด และเหนือสิ่งอื่นใด รัฐบาลจะต้องปฏิบัติต่อบรรษัทนานาชาติให้เท่าเทียมกันกับบริษัทของคนในประเทศของตน

ปัจจุบันโลกนี้จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมากขึ้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าบรรษัทนานาชาติเกิดขึ้นเพราะความจำเป็นและเพิ่มประสิทธิภาพขึ้นตามวัย เป็นองค์กรทางเศรษฐกิจที่ช่วยนำประโยชน์ร่วมกันมาให้ทุกฝ่าย ประโยชน์ที่บรรษัทนานาชาติในประเทศไทยสร้างสมไว้จนถึงทุกวันนี้มันได้สร้างขึ้นบนพื้นฐานที่มีประวัติแรงดลใจที่ดี และเชื่อว่าคงจะเป็นประโยชน์ที่สร้างสรรคดียิ่ง เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ๆ ที่เกี่ยวข้อง และบรรษัทนานาชาติในอนาคตจะได้เล่าลือกันในงานองนี้ต่อไป”

OIL PRODUCTION LEAGUE TABLE

Two countries were responsible for 40 per cent of world oil production in 1983. Marginal increases in output by the USSR and the United States were more than sufficient to maintain their standings as the first and second largest producers respectively.

The following table indicates how production has changed over a four year period.

Top producers of oil and natural gas liquids

1983	Million b/d	1979 +	Million b/d
1. USSR (1)	12.34	1. USSR	11.75
2. United States (2)	10.23	2. United States	10.21
3. Saudi Arabia* (3)	5.04	3. Saudi Arabia*	9.56
4. Mexico (4)	2.92	4. Iraq*	3.49
5. Iran* (7)	2.51	5. Iran*	3.20
6. United Kingdom (5)	2.39	6. Venezuela*	2.44
7. China (6)	2.11	7. Kuwait*	2.35
8. Venezuela* (8)	1.85	8. Nigeria*	2.31
9. Canada (9)	1.55	9. China	2.13
10. Indonesia* (10)	1.43	10. Libya*	2.12
(World	56.42	World	66.17)

* OPEC member

+ World peak production
(1982 position)

This tabulation was compiled by Philip Connolly of Group Public Affairs.

Following the cutbacks of recent years in Saudi Arabia, the world oil production picture is dominated by the USSR and the United States. Saudi production has fallen by half since 1981, while the USSR and United States have seen marginal increases.

Compared with 1979 - the year when oil production was at its highest - several changes have taken place in the oil top ten. The number of OPEC members in the list has fallen from seven to four. Non-OPEC countries such as Mexico and the United Kingdom have taken their place having expanded their own oil activities.

Mexico makes its appearance thanks mainly to offshore activity in the Gulf of Mexico, where Shell Oil has operated successfully for more than three decades. During 1981, oil and condensate production averaged 114,000 b/d. 104 exploratory and development wells were drilled by Shell Oil and partners in the area.

North Sea operations have dramatically contributed to UK production figures.

ตารางเปรียบเทียบด้านกำลังการผลิตน้ำมันดิบ

ในปี ค.ศ. 1983 ประเทศสหภาพโซเวียตและประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถผลิตน้ำมันดิบได้ถึง 40% ของกำลังผลิตในโลก การที่ทั้ง 2 ประเทศเพิ่มกำลังผลิตขึ้นอีกเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้ทั้ง 2 ประเทศ ยังคงครองความเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันดิบได้เป็นอันดับที่ 1 และ 2 ของโลก

จากตารางเปรียบเทียบ จะสามารถทราบความเปลี่ยนแปลงด้านกำลังผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ในช่วงระยะเวลา 4 ปี โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ :-

1983	ล้านบาร์เรล/วัน	1979+	ล้านบาร์เรล/วัน
1. สหภาพโซเวียต (1)	12.34	1. สหภาพโซเวียต	11.75
2. สหรัฐอเมริกา (2)	10.23	2. สหรัฐอเมริกา	10.21
3. ซาอุดีอาระเบีย* (3)	5.04	3. ซาอุดีอาระเบีย*	9.56
4. เม็กซิโก (4)	2.92	4. อิรัก*	3.49
5. อิหร่าน* (7)	2.51	5. อิหร่าน*	3.20
6. สหราชอาณาจักร (5)	2.39	6. เวเนซุเอลา*	2.44
7. สาธารณรัฐประชาชนจีน (6)	2.11	7. คูเวต*	2.35
8. เวเนซุเอลา* (8)	1.85	8. ไนจีเรีย*	2.31
9. คานาดา (9)	1.55	9. สาธารณรัฐประชาชนจีน	2.13
10. อินโดนีเซีย* (10)	1.43	10. ลิเบีย*	2.12
(ยอดผลิตของโลก)	56.42	ยอดผลิตของโลก	66.17)

* สมาชิกกลุ่มประเทศโอเปค

+ การผลิตของโลกที่ผลิตได้มากที่สุด

() ตำแหน่งที่ผลิตได้ในปี ค.ศ. 1982

จากการที่ประเทศซาอุดีอาระเบียลดกำลังผลิตลงเมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา ทำให้ประเทศสหภาพโซเวียตและประเทศสหรัฐอเมริกา ครองความเป็นผู้นำในการเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันของโลก ประเทศซาอุดีอาระเบียลดกำลังผลิตลงกว่าครึ่งในปี ค.ศ. 1981 ในขณะที่สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกาเพิ่มกำลังผลิตขึ้น

ถ้าดูจากอันดับของประเทศที่ผลิตน้ำมันได้มากที่สุดอันดับที่ 1-10 ในปี ค.ศ. 1983 จากปี ค.ศ. 1979 เมื่ออัตราการผลิตน้ำมันดิบของโลกสูงที่สุด มีการเปลี่ยนแปลงไปหลายประการ จำนวนประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศโอเปคตกไปจากอันดับ เหลือเพียง 4 ประเทศ จาก 7 ประเทศ ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศโอเปค เช่น เม็กซิโก และสหราชอาณาจักรก็ได้ขึ้นอันดับภายหลังจากที่เพิ่มอัตราการผลิตขึ้น การที่ประเทศเม็กซิโกสามารถไต่อันดับขึ้นมาได้ก็จากการขุดเจาะในทะเลในบริเวณอ่าวเม็กซิโก ซึ่งบริษัทเชลล์ออยล์ได้ดำเนินการขุดเจาะอยู่อย่างประสบผลสำเร็จมานานกว่า 30 ปีแล้ว ในช่วงปี ค.ศ. 1981 อัตราการผลิตของน้ำมันและคอนเดนเซทโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 114,000 บาร์เรลต่อวัน บริษัทเชลล์ออยล์และหุ้นส่วนทำการขุดเจาะหลุมสำรวจและหลุมที่ได้รับการพัฒนาแล้วทั้งสิ้น 104 หลุม ในบริเวณอ่าวเม็กซิโก การดำเนินงานในบริเวณทะเลเหนือทำให้ตัวเลขการผลิตน้ำมันดิบของประเทศสหราชอาณาจักรสูงขึ้น ○

5

การเปลี่ยนแปลงของระบบอุปทานน้ำมัน

Changes in the oil supply system

กิจกรรมมีเพิ่มมากขึ้น
ในประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของ
กลุ่มประเทศโอเปค

ประเทศผู้บริโภคน้ำมัน รวมทั้งบริษัทน้ำมันต่าง ๆ ล้วนตระหนักถึงบทเรียนที่ต่างก็ได้รับในปี ค.ศ. 1970 ซึ่งผู้ผลิตน้ำมันได้ใช้น้ำมันเป็นเครื่องมือเพื่อก่อให้เกิดผลทางการเมือง เลยกทำให้เกิดมีการสำรวจหาน้ำมันและแก๊ส รวมทั้งการดำเนินการผลิตน้ำมันและแก๊สในประเทศนอกกลุ่มโอเปคมากยิ่งขึ้นในขณะนั้น ซึ่งส่งผลให้ผลผลิตของน้ำมันและแก๊สจากการเริ่มสำรวจและผลิตเพิ่มสูงขึ้นในขณะนี้ นอกจากนี้แล้ว บริษัทลักษณะหลาย ๆ อย่าง ซึ่งแต่เดิมไม่มีส่วนยุ่งเกี่ยวกับอุตสาหกรรมน้ำมัน เช่น สถาบันการเงินหลายแห่งเริ่มหันมาสนใจในกิจการสำรวจน้ำมัน เพราะกลายเป็นกิจการที่ให้ผลตอบแทนทางการเงินสูง ถึงแม้ว่าจะต้องมีการเสี่ยงสูงก็ตาม ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1982 อัตราการผลิตน้ำมันดิบจากกลุ่มประเทศนอกโอเปคสูงกว่าอัตราการผลิตน้ำมันดิบของกลุ่มประเทศโอเปคเป็นครั้งแรกในรอบหลาย ๆ ปี และอัตราการผลิตก็เพิ่มขึ้นเรื่อยมา ในช่วงปลายปี ค.ศ. 1983 ตัวเลขนี้เพิ่มสูงถึง 23 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งมากกว่าตัวเลขของกลุ่มประเทศ

Greater activity outside OPEC

Oil consumer governments and companies took heed of the lessons of the 1970s when oil was used by some producers as a political lever. Exploration and production activity was intensified in countries outside OPEC and availability of oil from these sources began to increase. Many companies, financial institutions and individuals not previously connected with the oil industry were attracted to oil exploration by the prospective, albeit risky, financial rewards. In 1982 non-OPEC world oil production exceeded OPEC production for the first time in many years and has continued to increase since then. By the end of 1983 it was in excess of 23 million b/d compared with OPEC production of about 18.5 million b/d (Figure 3).

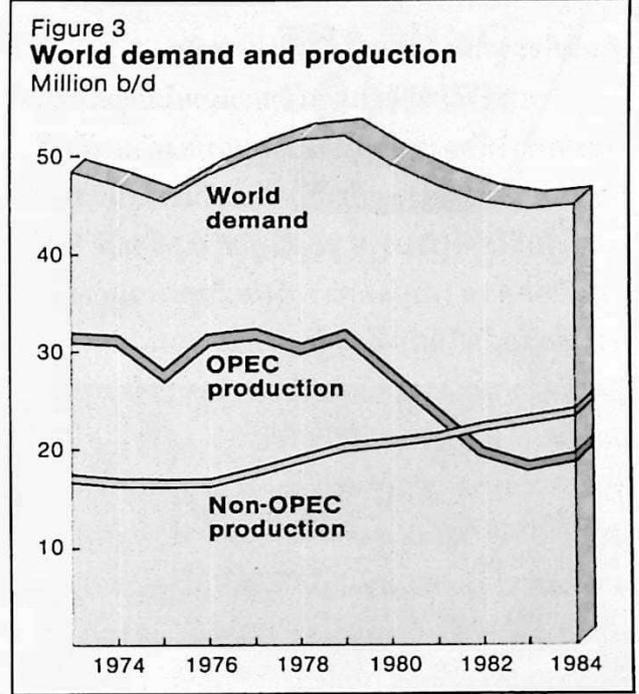
Production in Canada and the United States has been relatively stable over the decade, with oil from the Alaskan North Slope helping to offset declines in the American lower 48 states. Mexico has again become a major crude producer and exporter, with production currently restricted to just under 3 million b/d. Other areas which have contributed to the increase in non-OPEC production include the North Sea, West Africa, Egypt, India, South East Asia and South America.

โอเปค ซึ่งผลิตได้แค่ 18.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน (ดูแผนภูมิที่ 3)

อัตราการผลิตน้ำมันดิบของประเทศแคนาดาและสหรัฐอเมริกาค่อนข้างจะคงที่ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ในสหรัฐอเมริกาถึงแม้ว่าอัตราการผลิตน้ำมันดิบในมลรัฐ 48 มลรัฐ ลดลง แต่การผลิตในอลาสก้าเพิ่มขึ้น ประเทศเม็กซิโกเองก็เริ่มกลายเป็นประเทศผู้ผลิตและส่งออกน้ำมันดิบรายใหญ่ เพราะสามารถผลิตได้ในปัจจุบันถึงประมาณ 3 ล้านบาร์เรลต่อวัน นอกจากนี้แล้ว การผลิตน้ำมันจากส่วนอื่น ๆ ของโลก อาทิในบริเวณทะเลเหนือ แอฟริกาตะวันตก อียิปต์ อินเดีย เอเชียอาคเนย์และแอฟริกาใต้ ก็มีผลทำให้ตัวเลขการผลิตของประเทศนอกกลุ่มโอเปคเพิ่มสูงขึ้น

บทบาทของโอเปคในการทำให้สมดุล

พ ลผลิตของกลุ่มประเทศโอเปคยังคงเป็นแหล่งอุปทานที่สำคัญและเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสมดุล ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของโลก ดังนั้นท่าทีและการกระทำของประเทศในกลุ่มโอเปคที่มีต่อเศรษฐกิจของโลก จึงนับว่ามีความสำคัญมาก สิ่งที่สมาชิกกลุ่มประเทศโอเปคได้เริ่มดำเนินการไปแล้วคือการจัดตั้งระบบโควต้าในการจัดสรรการผลิตเพื่อที่จะพยายามทำให้ตลาดน้ำมันดิบคงที่ (ดูแผนภูมิที่ 4) โดยส่วนใหญ่แล้วประเทศผู้ผลิตน้ำมันและประเทศผู้บริโภคน้ำมันต่างก็มีความสนใจเหมือน ๆ กันซึ่งนำไปสู่ความสมดุลของอุปสงค์และอุปทานของน้ำมัน แต่ในขณะนี้ความสมดุลดังกล่าวอยู่ในฐานะที่ล่อแหลมมากกับการที่จะเสียดุลได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลทางการเมือง หรือทางระบบเทคนิค ในขณะนั้นสมาชิกกลุ่มประเทศโอเปคมีกำลังผลิตสันความต้องการรวมโดยเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 11 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งเท่ากับ 24% ของอุปสงค์ของน้ำมันโลก แต่น้ำมันส่วนเกินนี้ส่วนใหญ่ผลิตโดยประเทศซาอุดีอาระเบียและประเทศอื่น ๆ ในบริเวณอ่าวอาหรับ และสมมุติว่าเกิดมีเหตุการณ์ที่ทำให้การลำเลียงน้ำมันผ่านอ่าวโอมุสทำได้ไม่สะดวก น้ำมันส่วน

แผนภูมิที่ 3 Figure 3

OPEC's balancing role

O PEC production is still the balancing source of supply and is essential, therefore, to the economic activity of the world; and the manner in which OPEC members undertake this responsibility is crucial. They have established for the present a quota system in an attempt to stabilise the market (Figure 4). There exists an identity of interest between most oil producer and consumer countries which underpins the delicate balance between demand and supply, but the position is vulnerable to disruption, whether political or technical. OPEC members in aggregate currently have on average approximately 11 million b/d of surplus production capacity, equivalent to some 24 per cent of world oil demand, but much of this is in Saudi Arabia and other countries in the Arabian Gulf and only a limited proportion could be used if, for example, the flow of oil through the Straits of Hormuz were interrupted.

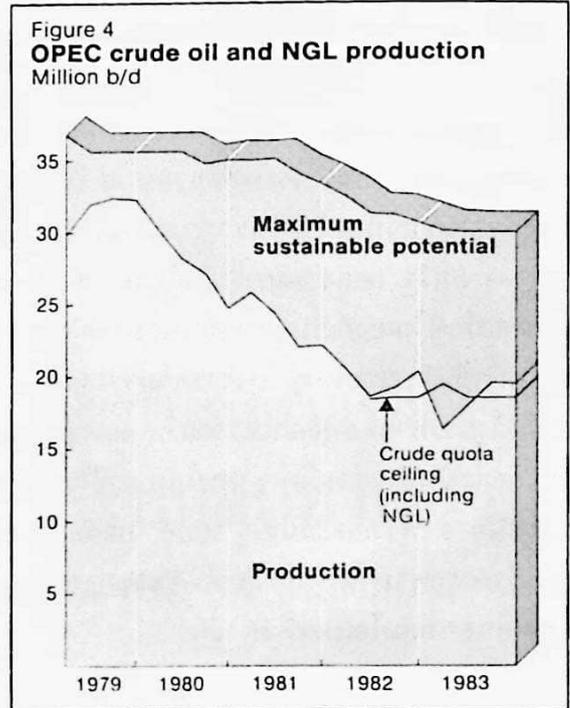
This large overhang of OPEC surplus production capacity is, however, affecting attitudes and behaviour in the oil market. Harsh economic pressures and the knowledge that oil is not at present in short supply encourage consumers to reduce stocks and to place less emphasis on security

เกินนี้ก็จะถูกนำออกมาใช้ได้ไม่มากนัก

การที่มีน้ำมันส่วนเกินจำนวนมากในกลุ่มประเทศ โอเปคทำให้ตลาดเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านปฏิกิริยา กอปรกับภาวะเศรษฐกิจที่บีบรัดอยู่ในขณะนี้ รวมทั้ง การที่ผู้บริโภครายว่าน้ำมันมีอยู่อย่างเหลือล้น ทำให้ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ลดการเก็บสต็อกน้ำมันและไม่ กระตือรือร้นในอันที่จะจัดหาอุปทานน้ำมันเท่ากับ ในอดีต รวมทั้งการดูแลให้ต้นทุนในการจัดหา น้ำมัน น้อยที่สุดด้วย วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเจรจาเกี่ยวกับ สัญญาอุปทานน้ำมันถูกเพิกเฉยและละเลยมากขึ้น และ ถ้าหากจะมีการเจรจาเกี่ยวกับการทำสัญญาอุปทาน น้ำมันแล้วถ้าเกิดความขัดแย้งกันในด้านราคาของน้ำมัน แล้ว การเจรจานั้นก็จะล้มเหลวโดยสิ้นเชิง ในขณะนี้การ ซื้อ-ขายน้ำมันดิบส่วนใหญ่จะใช้ระบบซื้อ-ขายระยะสั้น หรือซื้อ-ขายในตลาดจร ซึ่งตอบสนองโดยตรงต่ออุปสงค์ ราคาของน้ำมันแต่ละผลิตภัณฑ์เป็นครั้ง ๆ ไป ราคา ของน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูปในตลาด โลกมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และในบางกรณี ราคาผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูปก็อิงกับราคาน้ำมันดิบ

ด้วยเหตุนี้ความสมดุลของอุปสงค์และอุปทาน ของน้ำมันมีผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบ ซึ่ง มีองค์ประกอบคือค่าภาษีของรัฐบาลของประเทศผู้ผลิต น้ำมันส่วนใหญ่ได้แก่ประเทศในตะวันออกกลาง (ใน รายงานเรื่องนี้ราคาของน้ำมันดิบแต่ละชนิดนั้นนโยบาย การเก็บภาษีของรัฐบาลของประเทศผู้บริโภครองก็มี ส่วนส่งผลถึงด้วย) ในสถานการณ์ในปัจจุบันของตลาด น้ำมันของโลก ผลต่อเนื่องกันของอัตราส่วนของผลผลิต ของน้ำมันที่ได้รับการกลั่นแล้วเปรียบเทียบกับราคา ของน้ำมันดิบแล้ว ส่วนใหญ่จะขาดทุนหรือไม่ก็ให้ผล กำไรแก่ผู้กลั่นน้อยมาก

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)

แผนภูมิที่ 4

Figure 4

of supply and more on short-term cost minimisation. The practice of negotiating term supply contracts is diminishing and even those which do exist tend to have fairly rapid phase-out provisions in the event of disagreement over price. A much greater proportion than hitherto of crude oil purchases is based upon short-term or spot prices, which in turn respond directly to the demand for, and price of, individual products. International market prices for crude and oil products as a whole are closely related; on occasion product prices can respond to crude spot prices.

In this way the supply and demand balance does affect the crude oil price, the major proportion of which, particularly in the Middle East, consists of producer government tax and bears little relation to technical cost. (In this context the price of individual oil products also is influenced by the taxation policies of consumer governments-) In the current state of the oil market the value of the product yield relative to the price of the crude oil often results in a negative or, at best, only a small positive refiner's margin.

To be continued

REGIONAL CONTROLLERS CONFERENCE
JUNE 84, BANGKOK

Seated from L to R : Darwis Bin Daek (Malaysia), Wong Hon Chong (Malaysia), F. Ishii (Japan), Susantin Sinarno (Indonesia), Ian McCutcheon (Int'l), Ting (Conf. Secretary), Ken Turpin (Int'l), Amornruth K. (Thailand), Anthony Parker (Brunei), Nick Pettinati (Thailand), Athol Swann (New Zealand), Ray Gamboa (Manila)

Standing from L to R : David Young (Malaysia), Roger Mill-Hicks (Korea), Andrew Hall (Brunei), Zaffar Chida (Indonesia), H. Masuta (Japan), Ton Vas (Malaysia), Jan de Kreij (Singapore), David Parker (Lever Bros.), David Turner (Int'l), Colin Willis (Thailand), Douglas Webster (Hong Kong), Tony Braak (Manila), Sakdi K. (Thailand), Nick Strong (New Zealand), Luke Gardiner (Hong Kong), Peter Chen (Singapore), Graeme Standish (Australia). ○

ประธานเชลล์ ปาฐกถา เรื่องสถานการณ์น้ำมันโลก

ในภาพ มร. บี.เอ.โฆ ได้รับการแนะนำให้รู้จักกับคณะกรรมการและแขกผู้มีเกียรติของสโมสรโรตารีบางกะปิ ก่อนการปาฐกถา

มร. บี.เอ.โฆ ประธานกรรมการบริษัทเชลล์ ในประเทศไทย ได้รับเชิญจากสโมสรโรตารีบางกะปิ ให้ไปแสดงปาฐกถาในหัวข้อ สถานการณ์น้ำมันของโลก ในการร่วมรับประทานอาหารกลางวัน ประจำเดือนกรกฎาคม ของสมาคมฯ ณ โรงแรมสยาม อินเทอร์เน็ตอินเตอร์เนตลิต เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2527

ในการปาฐกถาครั้งนี้ มร.โฆ ได้ชี้ให้เห็นว่า สถานการณ์น้ำมันโลกขณะนี้แม้จะมีสภาพน้ำมันท่วมตลาด แต่เริ่มจะเข้าสู่ความขาดแคลนอีกครั้งในทศวรรษ 1990 ขณะเดียวกันราคาน้ำมันจะถูกบีบให้สูงขึ้นด้วย ส่วนประเทศในกลุ่มโอเปคมีแนวโน้มที่จะต้องดิ้นรนเพื่ออยู่รอดจากการที่มีปริมาณน้ำมันท่วมตลาด และราคาตกต่ำลง รวมทั้งผลประโยชน์ของประเทศผู้

ผลิตน้ำมันรายอื่น ๆ ที่มีใช้กลุ่มโอเปค เช่น เม็กซิโก และ อังกฤษ ก็พลอยตกต่ำลงไป ประเทศเหล่านี้ก็ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะให้ราคาน้ำมันตกต่ำลงไปด้วย

ขณะนี้ประเทศผู้ผลิตน้ำมันนอกกลุ่มโอเปคมีแหล่งอุปทานน้ำมันเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของปริมาณอุปสงค์ของโลกเสรี ในขณะที่ประเทศในกลุ่มโอเปคมีส่วนแบ่งในตลาดทั้งหมดประมาณ 47%

เพื่อผ่อนคลายสถานการณ์ดังกล่าว มร.โฆ ได้เสนอแนะข้อควรปฏิบัติไว้ 3 ประการ คือ ควรเอาใจใส่ในการอนุรักษ์พลังงานน้ำมัน และปรับปรุงการใช้ น้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด, ทำการแสวงหาน้ำมันแหล่งใหม่ ๆ ต่อไป และประการสุดท้าย ควรพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทนต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

Mr. B.A. Coe at the Rotary Club of Bangkok meeting

“The World Oil Situation” was the topic of the talk given by Mr. B.A. Coe to the members of the Rotary Club of Bangkok during the weekly luncheon meeting on July 24, 1984.

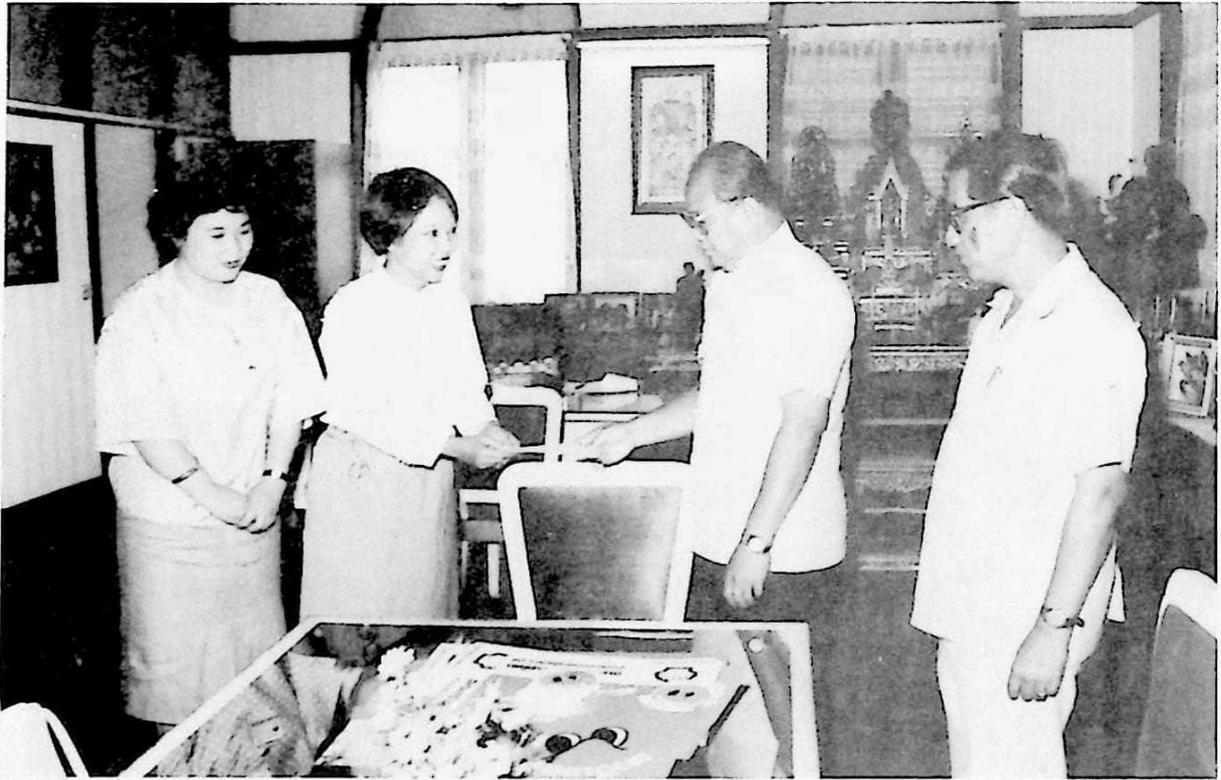
In his address, Mr. Coe predicted that the current oil glut would become scare once again in the 1990 and would start pushing oil prices up in the next decade. OPEC is likely to survive the current oil glut and falling prices and the interests of the main non-OPEC producers,

such as Mexico and British, are such that they also did not want to see prices fall.

At present non-OPEC sources supply over half of the free world's oil demand, while OPEC's share totals about 47%.

To rectify the situation, he summed up three remedies - the need to conserve oil and improve the efficiency of its use, to continue the search for oil and to develop alternative energy resources. ☉

เชลล์ช่วยประเมินผลวันเวย์ Shell Supports One-Way Traffic Appraisal Study

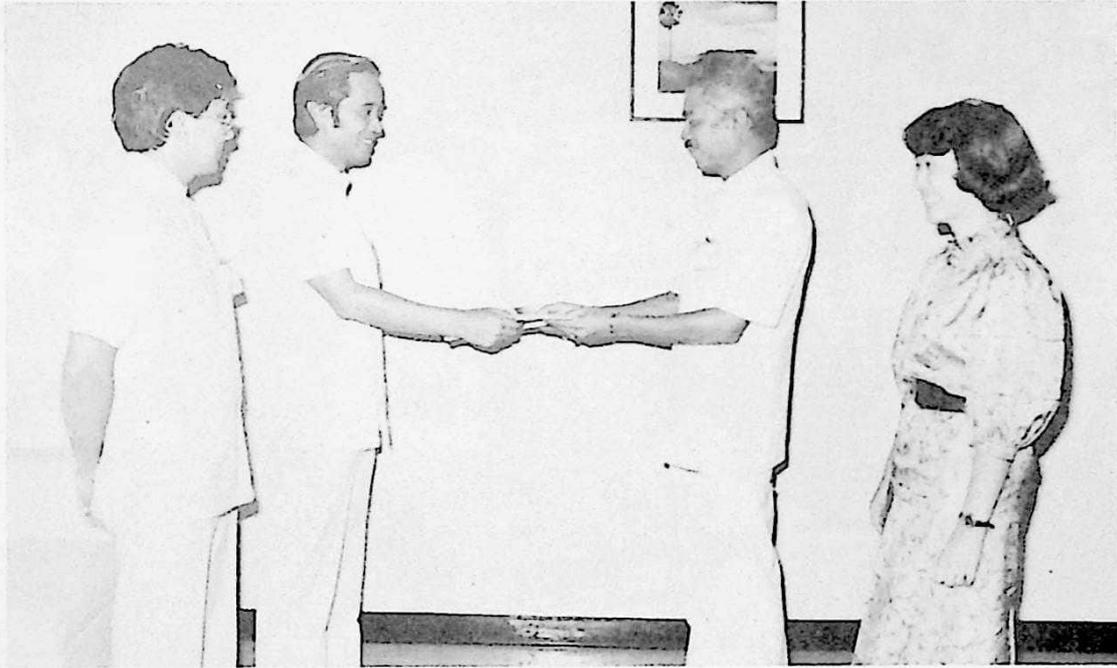
เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2527 ณ สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย คุณพิศาล มูลศาสตรสาทร ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานในการรับมอบเงิน จำนวน 25,000.- บาท (สองหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ซึ่งบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด โดยคุณอมรรัตน์ รัตนธรรธร ผู้จัดการราชการและชุมชนสัมพันธ์ และ คุณดวงตา ไกรฤกษ์ เจ้าหน้าที่ติดต่อราชการ เป็นผู้แทน ในการมอบเพื่อสนับสนุนกระทรวงมหาดไทยในโครงการ ประเมินผลการทดลองเดินรถทางเดียวในถนน 17 สาย ของกรุงเทพมหานคร โดยมี พ.ต.รังสรรค์ ประดิษฐ์พงศ์ รองอธิบดีกรมการค้ำภายใน กระทรวงพาณิชย์ ร่วมเป็น สักขีพยานด้วย

Khun Phisan Moonlasartsathorn, Permanent Secretary of the Ministry of Interior is seen receiving the financial contribution of 25,000 baht from **Khun Amornrat Ratanatharathorn**, Shell's Government and Community Relations Manager at the Office of the Permanent Secretary on August 21, 1984.

The contribution will be used to support the "One-Way Traffic Appraisal Study" which is being carried out by the Ministry.

Also present were **Maj. Rangsarn Pradithpongse**, Deputy Director General of the Department of Internal Trade, Ministry of Commerce and **Khun Duangta Krairiskh**, Shell's Liaison Service Officer. ○

เชลล์ช่วยส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม Shell Supports The National Environment Board

ในภาพ : จากซ้ายไปขวา คุณทัดพงษ์ สุนทรพิพิธ ผู้ประสานงานด้านการศึกษาของบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด, คุณสังสรรค์ นรินทรางกูร ณ อยุธยา, คุณเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และ คุณเดือนใจ สงสภาพ

เพื่อโน้มน้าวจิตใจให้เยาวชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด จึงได้จัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กชื่อ "ฉันคือดิน" จำนวน 6,000 เล่ม เพื่อมอบให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แจกแก่เยาวชนในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ

เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2527 ณ ตึกทำการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คุณเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้รับมอบหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กชื่อ "ฉันคือดิน" จำนวน 6,000 เล่ม จากคุณสังสรรค์ นรินทรางกูร ณ อยุธยา ผู้จัดการด้านรักษาความปลอดภัยและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด เพื่อจัดส่งไปยังโรงเรียนทั่วประเทศต่อไป

To encourage children to have self-awareness on the conservation of environment and natural resources, the Shell Co. of Thailand Ltd. recently supported the Office of the National Environment Board's project in publishing 6,000 copies of the children book entitled "I am the Soil" which will be distributed to elementary schools throughout the country.

Khun Kasem Sanidvongs N.A., the Secretary General of the National Environmental Board is seen receiving the book from Khun Sangsan Narintarangkul N.A., Shell's Environment/Safety and Security Manager (2nd from left). The presentation took place at the Office of the Secretary General on August 30, 1984.

Also present were Khun Thadpong Sundarapipith, Shell's Education Coordinator (left) and Khun Tuenchai Songsapad (right).

ในภาพจากซ้ายไปขวา : คุณปรีชา ผลประเสริฐ, คุณกำธร กมลวารินทร์ทิพย์ ประธานกรรมการ บริษัท เอสเอสซีแอนด์บีลิตัส, คุณชดช้อย โสภณพนิช ประธานชมรมสร้างสรรคไทย, ดร. เนลลี เทมเปิ้ล ผู้ช่วยผู้แทนมูลนิธิเอเชีย, มิสซิส วันนี แฟรนคา, ดร. มาร์คัส แฟรนคา ผู้แทนมูลนิธิเอเชีย, คุณธนิต ศิริธร เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์อาวุโส เครือซีเมนต์ไทย

From left to right : Khun Precha Phonprasert, Khun Kamthom Kamolvarinthip, Chairman of SSC + B Lintas, Khun Chodchoy Sophonpanich, Chairman of Environmental Awareness Promotion Group, Dr. Nelle Temple, Assistant Representative - Asia Foundation, Mrs. Vonnice Franda, Dr. Marcus Franda, Representative - Asia Foundation and Khun Dhanit Sirithorn - Senior Public Relations Officer of Siam Cement Group.

ในฐานะที่เชลล์เป็นสมาชิกที่เกะตือหรือรันทนหน่วยหนึ่งของโครงการดาวพิเศษ หรือชมรมสร้างสรรคไทย ก่อนที่มูลนิธิเอเชียจะเชิญผู้แทนจากชมรมฯ ไปดูงานในต่างประเทศ คุณปรีชา ผลประเสริฐ ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์เชลล์ ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงรับรองผู้เกี่ยวข้อง ณ โรงแรมบางกอกเพนินซูลา เมื่อเร็ว ๆ นี้

“Magic Eyes” and Asia Foundation

As one of active members of the Environmental Awareness Promotion Group, Shell representative - **Khun Precha Phonprasert**, Public Affairs Manager, was invited by Asia Foundation to the environmental awareness promotion in U.S.A.

Before leaving Thailand a few weeks ago, **Khun Precha Phonprasert** hosted a reception dinner at the Bangkok Peninsula Hotel for those who will be on the observation trip together. ☉

อุทยานแห่งชาติ

ศรีสัชนาลัย

“กล้วยแขกใหม่ใหม่”

หลายคนคงจะเคยได้ยินชื่อ อำเภอศรีสัชนาลัย แต่หลาย ๆ คน
คงจะยังไม่รู้จักอุทยานแห่งชาติ ศรีสัชนาลัย

อุทยานแห่งนี้ค่อนข้างใหม่ เพิ่งจะเปิดทำการเมื่อปีที่แล้วนี้เอง
จึงยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักกันดีนัก แต่เราก็ตกลงใจไปเที่ยวกัน เพราะมีเสียง
ลือว่าสวยนักสวยหนา

เราไม่รู้รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่แห่งนี้มากนัก รู้แต่ว่าอยู่
อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย แต่จะเข้าไปยังไง ยังไม่รู้ หน้าที่หน้าฝน
จะต้องว่ายน้ำแทนการขับรถเข้าไปหรือเปล่าก็ไม่รู้ พอเข้าถึงแล้ว ที่พัก
จะเป็นอย่างไรก็ไม่รู้อีก จะมีอะไรให้ดูให้เที่ยวบ้างหนอ? ยิ่งไม่รู้เราก้ยัง
อยากเห็นว่าทำไม ไม่มีใครรู้จัก

ว่าแล้ว พวกเรารวม 10 คน ก็ออกเดินทางตามฤกษ์ เมื่อเวลาตีกลางคืน ขึ้น 14 ค่ำ เดือนแปด นิ่งหลับ ๆ ตื่น ๆ ไปบนถนนสายเอเชีย จนหลังเริ่มปวดได้ที่ (ประมาณ 12 ชม. ต่อมา เปล่าครับ เราไม่ได้ไปทางเกวียน เพียงแต่เราไปแบบรถไฟหวานเย็น ไปเรื่อย ๆ เหนื่อยก็พัก) ก็ถึงปากทางเข้าอุทยาน ป้ายบอกว่าอีก 45 กม. นั้นหมายถึงอีก 2 ชม. แห่งการกระโดดโลดโผนไปบนถนนดินลูกรังที่สวยงามที่เป็นหลุมเป็นบ่อพอ ๆ กับถนนสาธุ

ประดิษฐ์ สมัยก่อนนั้น แต่ออย่าเพิ่งตกใจว่าทางทुरกันดารนะครับ เพราะธรรมชาติข้างในสวยคุ้มจริง ๆ พอเราถึงบริเวณที่ทำการอุทยาน ก็รู้สึกลิ้มความเหน็ดเหนื่อยไปเล็กน้อย เพราะที่ทำการตั้งอยู่ในหุบเขา บริเวณรอบเป็นสนามหญ้าราบเรียบตัดกับฉากหลังที่เป็นภูเขาสูง มีต้นไม้ใหญ่น้อยขึ้นระเกะระกะ เป็นภาพที่น่าดูยิ่งนัก (คุณคงไม่เชื่อเพราะโบราณว่า สิบปากกาเขียนไม่เท่าจมูกตม) ความเหน็ดเหนื่อยที่

เหลือก็หายหมด เมื่อเราได้ชมทัศนียภาพบนเรือนรับรองป่าไม้ ที่ตั้งอยู่บนสันเขาเหนือที่ทำการ บริเวณโดยรอบเป็นทิวเขาที่ทอดยาวไปสุด แต่ตาคุณจะมองเห็น อีกทั้งความเขียวชอุ่มที่หาดูได้ยากในป่าคอนกรีต ทำให้อุทยานแห่งนี้ จากมุมมองมีเสน่ห์ ชวนมองจริง ๆ

หลังจากที่พวกเราได้รับประทานบะหมี่สำเร็จรูปยี่ห้อหนึ่งเข้าไปแล้ว พวกเราก็รู้สึกตื่นเต้นที่จะได้

เรือนรับรองของกรมป่าไม้ที่เราไปพัก

ขึ้นเขาไปเข้าถ้ำ

หน้าบ้านพัก

เที่ยวป่า สถานที่แห่งแรกที่พวกเรา จะบุกก็คือ ถ้ำธาราวสันต์ ห่างจาก ที่ทำการเพียง 1.5 กิโลเมตร หรือ ประมาณ 4 กิโลเมตรกรุงเทพฯ ช่วง แรกของการเดินทางค่อนข้างราบ เรียบ เราผ่านป่าไม้เบญจพรรณที่ ไม่คงคิบนึก ระหว่างทางเราเห็น ช้างป่าเชือกหนึ่งยืนทอดหุ่ยอยู่ พวก เรารู้สึกตื่นเต้นกันเป็นการใหญ่ที่ได้ เห็นช้างป่า แต่แล้วความตื่นเต้นนั้น ก็หดหายไปอย่างรวดเร็วเมื่อคนนำ ทางบอกว่า ช้างเชือกนั้นมีคนเอา มาผูกไว้ นึกอยู่แล้วเชื่อว่าทำไม พี่ช้างถึงไม่วิตวายกระตุ้ว เมื่อเห็น คนกรุงเทพฯ รู้สึกว่าช้างเชือกนี้จะ เป็นสัตว์ป่าชนิดเดียวที่เราพบ ถ้า ไม่นับแก๊งเอนท์ที่มีอยู่ดาษดื่น

ทางไปถ้ำเริ่มชันขึ้นตาม ลำดับ แต่ทางอยู่ในสภาพที่ค่อนข้าง ดี มีการแต่งหน้าดินทำเป็นขั้นบันได เป็นระยะ ๆ พอหมดทางดิน เราก็

ต้องปีนภูเขาหิน พวกเรารู้สึกว่ามี ประโยชน์ก็คราวนี้แหละ เพราะ เราต้องปีนปายห้อยโหนกัน อย่าง ถึงพริกถึงขิงเลยทีเดียว เราต้องไต่ ไปตามสันเขาจนสุด แล้วไต่ลงไป ที่ ปากถ้ำ ซึ่งอยู่อีกด้านหนึ่งของภูเขา เมื่อเราขึ้นไปถึงยอดก็อดนึกแปลกใจ ไม่ได้ว่า เราชอบสังขารขึ้นมาบนนี้ ได้ยังไง

ภายในถ้ำเป็นที่พักของค้าง คาวฝูงหนึ่ง บริเวณถ้ำมีห้องหับ มากมาย ต่อถึงกันด้วยประตูธรรมชาติ บางที่ธรรมชาติทำประตูไว้เล็ก ไป พวกเราก็เลยต้องมุด บางที่ก็ทำ ไว้ให้แต่เฉพาะคนหุ่นนางแบบเข้า ได้เท่านั้น แต่พวกเราก็ผ่านมาได้ ทุกคน เพราะใคร ๆ ก็อยากเป็น นางแบบ-นายแบบด้วยกันทั้งนั้น ถึงตอนนี้ขอแนะนำว่าถ้าคุณ ๆ จะ

ไปกัน ขอให้เตรียมไฟฉายไปหลายๆ กระบอก เวลาเหยียบขอนไม้จะได้ ไม่ทีกทักว่าเป็นงู พอสมควรแก่เวลา คณะพรานสมัคร์เล่นก็เดินทางกลับ โชคดีที่เราไม่ต้องกลับทางมา เพราะ ไม้จันทน์เราอาจถึงพื้นรวดเร็วกว่าปกติ ด้วยการลงแบบอิสระตามหลักฟิสิกส์ ได้

พอออกจากถ้ำ ฝนก็พริ้ว พรุลงมาเหมือนกับรู้ว่าทางยังลื่น ไม่พอ กว่าเราจะกลับถึงที่พักก็ ก่อนข้างตุล็กตุล่ ชีวิตจึงเป็นรส เป็นชาติ ถึงพริก ถึงขิงดีนั๊ก... พอกลับถึงที่พัก ก็รีบเร่งทำอาหาร ครั้นเสร็จ ความเงิบสงัดเคลื่อน เข้ามาแทนที่ ความอึกทึกเมื่อครู่ คงมีแต่เสียงช้อนกระทบพื้น ทำลาย ความเงิบเป็นระยะ ๆ เท่านั้น พอ อิ่มกันแล้ว ก็มีการร้องเพลงกันตาม ระเบียบข้อที่ 1 ย่อหน้าที่ 1 ว่าด้วย

อยู่ในถ้ำขังสลายถึงแค่นี้

ถ้ำธาราวสันต์ ความงามที่สุดของ อุทยานแห่งชาติศรีสัชชนาลัย

กิจกรรมหลักของการออกป่า สุนัข สนาทเฮฮา กับ เพลงทันสมัยและลำ สมัย จนเวลา 4 ทุ่ม ก็ต้องเข้านอน เพราะเขาดับไฟ ความเงียบก็ เข้าปกคลุมเรือนรับรองอีกวาระหนึ่ง คราวนี้มีการกรนประสานเสียงใน บันไดเสียงบีเฟลทของหนุ่ม ๆ ดัง ขึ้นเป็นครั้งครา

เช้าวันรุ่งขึ้นเราตื่นแต่เช้า เพราะต้องทำเสบียงสำหรับการเดิน ป่าวันนี้ เราตกลงใจไปน้ำตกตาด ดาว เพราะสูงกว่าและสวยกว่า แต่ ไกลกว่าน้ำตกตาดเดือนที่ไม่ค่อยสูง แล้วก็ไม่ค่อยสวย ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร หลังจากทำเสบียงอันได้ แก่ ข้าวพร้อมหมูทอดและเนื้อแดด เดียว ถูกบรรจุลงถุงพลาสติกแล้ว คณะของเราก็ออกเดินทางไปน้ำตก ตาดดาว ระยะแรกเป็นทางราบ ผ่านแมกไม้หนาพันธุ์ ถ้าหลงป่าก็ ไม่ต้องกลัวอดเพราะมีกล้วยป่าเป็น จำนวนมาก บางครั้งเราต้องลุยน้ำ ผ่านทางเลียบลำห้วยที่ใครไม่รู้เอา ก้อนหินก้อนโต ๆ มาวางทิ้งไว้เป็น

ทางยาว การเดินทางในช่วงหลัง ก่อนข้ามจะเผ็ดมันขึ้นเล็กน้อย เพราะ ทางเดินลาดชันขึ้นเรื่อย ๆ บางตอน ถึงกับต้องมีการใช้วิชาตัวเบาเข้า ช่วย ใช้ต้นไม้ข้างทางเป็นที่เหนี่ยวรั้ง ถึงตอนนี้พวกเราหลายคนเริ่มเหนื่อย ต้องมีการดึง การดันกัน กันเป็น การใหญ่ ระหว่างที่เดินขึ้นก็ พยายามไม่นึกถึงตอนลง เพราะอาจ ทำให้เกิดอาการเข่าอ่อนได้ ขึ้นเขา ลงเขา แล้วก็ขึ้นเขาอีกทีก็ถึงจุดสูง สุดของการเดินป่าครั้งนี้ ต่อจากนี้ไป

ทางลงค่อนข้างชันและลื่น ด้านหนึ่ง เป็นหน้าผาหิน อีกด้านหนึ่งเป็นหุบ เขาที่น้ำตกไหลผ่าน พอไต่ขึ้นเสียง น้ำตกเราก็แทบจะกลิ้งลงไปด้วยความดีใจ ถ้าไม่กลัวว่าร่างกายจะ พิกการทุพพลภาพ

น้ำตกตาดดาวสูงประมาณ 30 เมตร น้ำตกจากหน้าผาหินที่สูงชันเกือบจะตั้งฉาก เสียงน้ำตกไหล กระแทกหินเบื้องล่างดังกึกก้อง บริเวณน้ำตก แม้จะอยู่ในหุบเขา

น้ำตกตาดดาวหลังน้ำหลาก

แต่ก็มีลมโกรกเย็นสบาย น้ำในแอ่ง
เย็นขนาดพวกเราหลายคนทีลงไป
เล่นน้ำต้องสั่นสะท้านด้วยความ
หนาว พอหายเหนื่อยก็ถึงเวลารับ
ประทานอาหารเที่ยง ข้าวหมูทอด
เนื้อแดดเดียวที่ติดมาด้วยก็มีรสอร่อย
อย่างผิดปากผิดลิ้น อีกทั้งบรรยากาศ
ริมน้ำตกแบบนี้จะหาซื้อที่ไหนไม่ได้
เสียด้วย ยังไม่หายเหนื่อยดี เราก็

ต้องรีบกลับ เพราะไม่อยากไปมีดค้า
กลางทาง เวลากลับก็ใช้เส้นทางเดิม
คุณลองอ่านย่อหน้าที่แล้วย้อนหลัง
ก็จะเห็นภาพ

เช้าวันรุ่งขึ้น เราเตรียมตัว
กลับกันแต่เช้า เราตัดสินใจแวะเมือง
เก่าศรีสัชชนาลัยกับเตาทุเรียง ตาม
คำแนะนำของหัวหน้าอุทยาน ก่อน
อื่นอยากจะขอแนะนำให้ผู้ที่จะไป

เที่ยวเตรียมฟิล์มไปมาก ๆ เพราะ
อุทยานประวัติศาสตร์แห่งนี้สวย
จริง ๆ บริเวณโดยรอบยังไม่ได้รับ
การพัฒนาเท่าที่ควร เชื่อว่าสถานที่
แห่งนี้จะเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยว
ที่สำคัญในอนาคต เมืองเก่าศรีสัช
ชนาลัยนี้มีอายุเก่าแก่กว่าสุโขทัย
เสียอีก เคยเป็นเมืองลูกหลวง
ในสมัยที่สุโขทัยเป็นเมืองหลวง
สภาพเมืองเก่ายังมีสันกำแพง
และประตูเมืองให้เห็นอยู่ ด้านหนึ่ง
มีแม่น้ำยมเป็นคูเมือง ส่วนที่เหลือ
เป็นคูเมืองที่ขุดขึ้น มีวัดหลวงอยู่
หลายวัด อาทิ เช่น วัดเจติยเจ็ดแถว
วัดช้างล้อม ตรงใจกลางเมืองเป็นที่
ตั้งของวัดพนมเชิง ตั้งอยู่บนเนิน
เล็ก ๆ จากวัดนี้จะสามารถมองเห็น
ทิวทัศน์บริเวณเมืองเก่าได้โดยรอบ
วัดนี้ตามตำนานเล่าว่าพราหมณ์
อินดูโบราณใช้เป็นสถานที่บูชาไฟ
ตัวพระราชวังตั้งอยู่ใกล้กับวัดพนม
เพลง น่าเสียดายที่เรามีเวลาไม่พอ
จึงต้องเก็บพระราชวังไว้เที่ยวคราว
หน้า

น้ำตกตาดดาวสวยสกาเวลือเกิน

นั่งพักระหว่างทางที่เลาะห้วยไปน้ำตก

ห่างจากตัวเมืองเก่าประมาณ 5 ก.ม. ก็ถึงที่ตั้งของเตาทุเรียง ที่นักโบราณคดีชาวไทยและออสเตรเลียมาทำการค้นคว้าเรื่องถ้วยชามสังคโลก เราโชคดีที่ได้มีคคเทศก์ ทั้งไทยและออสเตรเลียให้ความรู้เกี่ยวกับเตาทุเรียงและชามสังคโลก ต้องขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

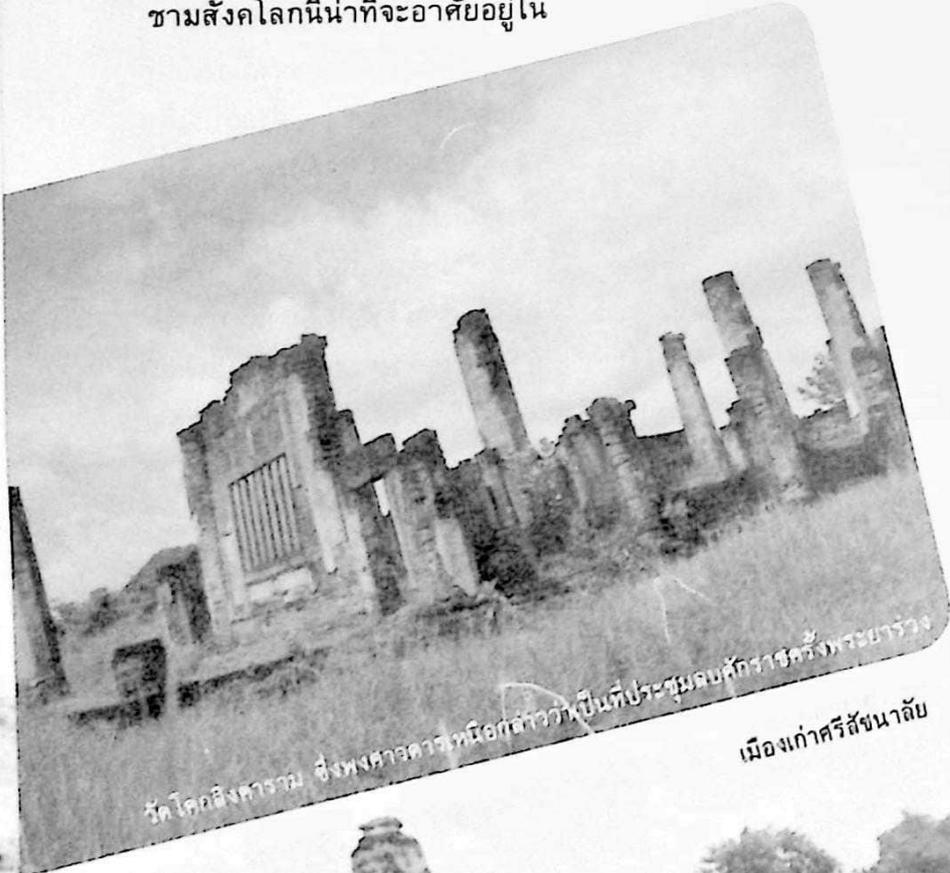
คุณนักโบราณคดีเล่าให้ฟังว่าเตาทุเรียงนี้ มีอายุกว่าพันปี เขาเชื่อว่าบุคคลที่ริเริ่มทำชามสังคโลกขึ้นเป็นกลุ่มคนกลุ่มเดียวกันโดยตลอด ทำให้สันนิษฐานได้ว่าช่างทำชามสังคโลกนี้น่าที่จะอาศัยอยู่ใน

บริเวณนี้เป็นเวลานานแล้ว มิได้อพยพมาจากที่ใด แต่ก็ยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนไทย ถ้วยชามสังคโลกที่พบหลงเหลืออยู่ในตาเป็นประเภทเดียวกับที่พบในอ่าวไทยและประเทศอินโดนีเซีย น่าสงสัยว่าถ้วยชามสังคโลกนี้จะเป็นสินค้าออกที่สำคัญในยุคนั้น นักโบราณคดีชาวออสเตรเลียเล่าว่า เขามีโครงการที่จะสร้างพิพิธภัณฑ์ขึ้นเพื่อพัฒนาให้บริเวณนี้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่

ชาวท้องถิ่นอีกด้วย ถ้าคุณบังเอิญไปแถวนั้น ลองแวะไปคุยกับพวกเขาซิครับ เตาทุเรียงอยู่ห่างจากถนนใหญ่เพียงเล็กน้อย มีป้ายบอกทางหรือถ้าหลง ก็ลองถามชาวบ้านแถบนั่นดู

พอดูชามสังคโลกเสร็จ ก็นึกถึงชามถ้วยถ้วย พวกเราเลยแวะหาอะไรลองท้องที่หาดเสี้ยว (ชื่อพื้นเมืองของ อ.ศรีสัชนาลัย) พออิมติ ก็ออกทำการกระจายรายได้สู่ชนบท โดยการซื้อผ้าพื้นเมือง อันได้แก่ ผ้าขาวม้า ผ้าตีนจก ผ้าน้ำไหล ลายสวย ๆ ทั้งนี้ แต่มีราคาแพง เพราะเป็นงานฝีมือที่ประณีตบรรจงมาก โดยเฉพาะผ้าตีนจก ถ้าคุณผู้หญิงใส่ตัดบาตรงานสงกรานต์ของเชลลปีหน้าแล้วละก็ รับรองว่าสวยเลิศเลยละ

หลังจากที่จับจ่ายกันจนตัวเบาแล้ว เราก็เดินทางกลับ การเที่ยวครั้งนี้พวกเราหลาย ๆ คนได้เพื่อนใหม่ ได้พักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นเป็นกอง ก่อนจะต้องขอขอบคุณ คุณศิริวิวัฒน์ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ ศรีสัชนาลัยที่ได้ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี โดย ถ้วยชามใหม่ ๆ (ไม่ใช่ใหม่)

ข่าวใหม่ โยกย้าย แต่งตั้ง สับเปลี่ยน เลื่อนตำแหน่ง เกษียณ ลาออก

ข่าวชาวเชลล์

Staff Movements

ข่าวใหม่ โยกย้าย แต่งตั้ง สับเปลี่ยน เลื่อนตำแหน่ง เกษียณ ลาออก

ข่าวพนักงานอาวุโส-ฝ่ายขายด้านค้าช่วง

คุณทรงศักดิ์ สุภเวทย์ หลังจากลาไปศึกษาต่อในฝรั่งเศส 1 ปีครึ่ง กลับเข้าร่วมงานกับเชลล์อีกครั้งเมื่อ 11 ก.ค.27 ในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการวางแผนฝ่ายขายด้านค้าช่วงภาคกลาง-เขตใน (MKRP/1) ทั้งนี้ตั้งแต่ 1 ส.ค.27 เป็นต้นไป

คุณชুমลิตธี จุลกะเสวี ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการวางแผน ฝ่ายขายด้านค้าช่วงภาคกลาง-เขตนอกและใต้ (MKRP/2) ตั้งแต่ 1 ส.ค.27 เป็นต้นไป

คุณประจักษ์ ทรัพย์มณี (MKE/3) ย้ายไปรับตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการวางแผน ฝ่ายขายด้านค้าช่วงเขตตะวันออก (MKRP/3) ตั้งแต่วันที่ 27 ส.ค.27 และจะรับหน้าที่ผู้มีอำนาจเต็มตั้งแต่ 10 ก.ย.27 เป็นต้นไป

คุณเล็ก ประดิษฐ์ทัศนีย์ ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการวางแผน ฝ่ายขายด้านค้าช่วง เขตเหนือ (MKRP/4) ตั้งแต่ 10 ก.ย. 27 เป็นต้นไป

อักษระย่อสำหรับตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการบริหารสถานบริการ (MKRP/4) ที่ใช้ในปัจจุบันของ คุณ สุรัตน์ พานิชพันธุ์ เปลี่ยนเป็น MKRP/5 ทั้งนี้ตั้งแต่ 1 ส.ค.27 เป็นต้นไป

คุณสำคัญ ศังขวณิช (MKGS) ย้ายไปรับตำแหน่งซึ่งตั้งขึ้นใหม่ คือ ผู้ช่วยผู้จัดการ พัฒนาฝ่ายขายด้านค้าช่วง (MKRA/1) ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ย.27 เป็นต้นไป

อนึ่ง ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการส่งเสริมการขายและโฆษณาผลิตภัณฑ์น้ำมัน (MKRA/1) ซึ่งคุณนก

ดีประดิษฐ์กุล ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันจะเปลี่ยนเป็นผู้ช่วยผู้จัดการส่งเสริมการขายด้านค้าช่วง (MKRA/2) ทั้งนี้ตั้งแต่ 1 ก.ย.27 เป็นต้นไป

เด่นพงษ์ พลละคร : 20 ส.ค. 27

ข่าวใหม่

คุณพิพัฒน์ จีรังสุวรรณ เข้าเชลล์ 1 ส.ค.27 ในตำแหน่งผู้แทนฝ่ายขายด้านติดต่อราชการ ฝ่ายขายอุตสาหกรรม

เลื่อนตำแหน่ง

ฝ่ายการเงิน

คุณสิริภรณ์ สุดสว่าง จากพนักงานด้านการธนาคาร แผนกการคลัง เป็นพนักงานรับจ่ายเงินสด แผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน 1 ส.ค. 27

ฝ่ายเคมีภัณฑ์

คุณวันชัย อร่ามผล จากพนักงานพิมพ์ดีด, แผนกบริการ ฝ่ายเคมีภัณฑ์ เป็นพนักงานพิมพ์ดีดหน่วยจัดซื้อ แผนกวิศวกรรม ฝ่ายปฏิบัติการ 23 ส.ค.27

ฝ่ายบุคคล

คุณพัลลภ เรืองนก พนักงานเดินหนังสือ แผนกบริการสำนักงาน ฝ่ายบุคคล เป็น พนักงานพิมพ์ดีดแผนกบริการ ฝ่ายเคมีภัณฑ์ 11 ส.ค. 27

คุณสมศักดิ์ อภิชัยเจริญวงศ์ พนักงานเดินหนังสือ แผนกบริการสำนักงาน ฝ่ายบุคคล เป็นพนักงานด้านการธนาคาร หน่วยเงินเดือน แผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน 25 ส.ค. 27

ย้าย/สับเปลี่ยน

ฝ่ายขาย

คุณกิตติพงษ์ เพิ่มพูล พนักงานพัฒนาตลาดสินค้าสัมพันธ์ แผนกบริการการค้า เป็นผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วงเขตเพชรบุรี เซลล์ภาคใต้ ฝ่ายขายด้านค้าช่วง ตั้งแต่ 1 ก.ค. 27

คุณพลสิน ขลิบไหมทอง จากพนักงานเก็บเงินแผนกบริการ ฝ่ายขายอุตสาหกรรม เป็นพนักงานแผนกบริการ ฝ่ายขายอุตสาหกรรม ตั้งแต่ 26 ก.ค. 27

คุณตรีพล บุญชูช่วย จากผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วงภาคกลาง เขตกรุงเทพฯตอนเหนือ เป็นพนักงานฝึกอบรม แผนกบริการการค้า ฝ่ายขายด้านค้าช่วง 1 ส.ค. 27

คุณประเทือง ลือพานิช จากผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วง เขตชายแดนแม่น้ำ เป็นผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วงภาคกลาง เขตกรุงเทพฯตอนเหนือ ฝ่ายขายด้านค้าช่วง 1 ส.ค. 27

ฝ่ายปฏิบัติการ

คุณสุพล เถลิงเกียรติกุล หัวหน้ากะทั่วไป ชื่องนทรี เป็นหัวหน้าหน่วยื่อน้ำมัน ชื่องนทรี ฝ่ายปฏิบัติการ 1 ก.ค. 27

ฝ่ายการเงิน

คุณพิสิษฐ อรัญยานนท์ จากพนักงานสินเชื่อแผนกการคลัง เป็นพนักงานภาษีอากร แผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน 1 ส.ค. 27

คุณนิรชร คุปต์รัตน์ จากพนักงานภาษีอากรแผนกการคลัง เป็นพนักงานสินเชื่อ แผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน 1 ส.ค. 27

คุณดวงศ์ เทียมศักดิ์ พนักงานรับจ่ายเงินสดแผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน เป็นพนักงานบริการข่าวสาร แผนกข่าวสาร ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 6 ส.ค. 27

แบ่งสายงานใหม่ ศูนย์เซลล์ภาคภัณฑ์

ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. 27 แผนกน้ำมันเครื่องมอลล่า ซึ่งขณะนี้อยู่ในสังกัดแผนกน้ำมันหล่อลื่น ฝ่ายการตลาด แบ่งหน้าที่รับผิดชอบดังนี้ :-

คุณบุญชัย พหุวิชญ์ ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตตะวันออกเฉียงเหนือ

คุณชาญชัย เลิศวณิชผล ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตภาคตะวันออก

คุณเทียมศักดิ์ อังควัฒนพงศ์ ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตตะวันตก

คุณวิทยา วิริยะทวีชัย ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตทั่วไป

คุณโสภณ เอื้อปกรณ์ชัย ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตใต้

คุณทวีศักดิ์ กันติริตนาวงศ์ ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตเหนือ

คุณนิพนธ์ จรัสรุ่งโรจน์กุล ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตภาคกลางด้านตะวันออก

คุณไพโรจน์ สุนย์วีระ ผู้แทนฝ่ายขายมอลล่า เขตภาคกลางด้านตะวันตก

คุณกิม เล่าจืตาสตร์ หัวหน้าหน่วยบริหาร
คุณสุวรรณี เพ็ญโรจน์ พนักงานประจำแผนก
คุณวิลาวัลย์ จรัสรุ่งโรจน์กุล พนักงานประจำแผนก

2) พนักงานด้านเคมีภัณฑ์ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของ CPM/2 ฝ่ายเคมีภัณฑ์ คือ

คุณธำรง เกษมสมพร ผู้แทนฝ่ายขายด้านติดต่อสถาบัน ฝ่ายเคมีภัณฑ์

คุณสุมาลี ประทีปอุษานนท์ พนักงานพิมพ์ดีด ฝ่ายเคมีภัณฑ์

3) คุณวีระ อุดกานนท์ จากหัวหน้าหน่วยขาย น้ำมันหล่อลื่นมอลล่า ศูนย์เซลล์ภาคภัณฑ์ เป็นผู้แทนฝ่ายขายคอมโพสิต แผนกขายวัสดุก่อสร้าง เซลล์ภาคใต้ ฝ่ายขายอุตสาหกรรม ตั้งแต่ 15 ก.ค. 27

เกษียณ

คุณจรูญ ชวนะสุนทร วิศวกรการก่อสร้าง
แผนกวิศวกรรมโครงสร้าง 1 ก.ย. 27

คุณมณฑิยา ไมเยอร์ พนักงานขับรถเติมน้ำมัน
ดอนเมือง ฝ่ายการค้าสากล 1 ก.ย. 27

ลาออก

คุณพีรภี วัลย์พัชรา บรรณาธิการสปอตไลท์
ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 16 ส.ค. 27

คุณสัมพันธ์ หล่อพิณิจ พนักงานบริการข่าวสาร
ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 1 ส.ค. 27

ขวัญใจ พูนวัตฤ : 23 ส.ค. 27

เลื่อนตำแหน่ง

ตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2527 คุณชาคร บริรักษ์-
บทลัญช์ ได้รับเลื่อนตำแหน่งจากหัวหน้าโรงงาน

คอมโพลิต เป็น เจ้าหน้าที่ควบคุมการผลิตคอมโพลิต
(MKOI/311)

เด่นพงษ์ พลละคร : 28 ส.ค. 27

ผู้จัดการฝ่ายเคมีภัณฑ์

มร. เอ.อาร์ อิกสัน ผู้จัดการฝ่ายเคมีภัณฑ์ จะ
ย้ายไปสังกัดบริษัทเซลส์อินเตอร์เนชันล เคมิคัลส์
จำกัด, ลอนดอน ในตำแหน่งที่อาวุโสต่อไป โดยออกเดินทาง
จากไทยไปตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม 2527

คุณบรรเทิง ปิงคลวรรณ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายเคมีภัณฑ์ และเป็นสมาชิกในคณะกรรมการ
ฝ่ายจัดการของบริษัท ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1
กันยายน 2527

ม.ร.ว.สุฤษดิคุณ กิตติยากร : 29 ส.ค. 27

ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกภาษีอากร

เนื่องจากคุณประจักษ์ ครามานนท์ เกษียณอายุ
งานจากเซลล์ตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม 2527 เป็นต้นไป
ดังนั้น ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการแผนกภาษีอากรที่คุณ
ประจักษ์ ครามานนท์ ดำรงอยู่ เป็นอันยกเลิก

เด่นพงษ์ พลละคร : 29 ส.ค. 27

ภาษาไทยวันละคำ

สัมมนา

คำว่า "สัมมนา" เป็นคำบัญญัติให้ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Seminar

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายว่า "การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และ
ความคิดเห็นเพื่อหาข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง" ถ้าไม่มีการแลกเปลี่ยนความรู้หรือความคิดเห็นไม่ควรใช้ว่า
สัมมนา

คำว่า สัมมนา มีผู้เขียนผิดโดยเขียนสะกดคำพยางค์แรกด้วยตัว ม เพียงตัวเดียว ที่จริงคำว่า "สัมมนา"
ต้องเขียนตัว ม 2 ตัว จะตัดตัวใดตัวหนึ่งทิ้งเสียมิได้

สัมมนา มาจากคำว่า ส กับ มน (มะ-นะ)

ส แปลง เป็น สม และ มน แปลงเป็น มนา เมื่อรวมกัน เขียนและออกเสียงในภาษาไทยว่า สัมมนา

คำว่า สัมมนา จะใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีการแลกเปลี่ยนความรู้หรือความคิดเห็นกัน

ถ้าเป็นการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพียงฝ่ายเดียวเรียกว่า สอนหรืออบรม ไม่ใช่ว่า สัมมนา

คณะอนุกรรมการเผยแพร่ความรู้ภาษาไทยทางวิทยุและโทรทัศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

NEW FACES IN SHELL

คนหนุ่มสาวเหล่านี้คือทรัพยากรอันมีค่า ที่เป็นความหวังใหม่ของบริษัท
สายสัมพันธ์ ขอแนะนำบางแง่มุมส่วนตัวที่น่าสนใจของแต่ละคนที่เข้ามา
ร่วมครอบครัวเชลล์ของเรา เพื่อช่วยต้อนรับเขาให้อบอุ่น

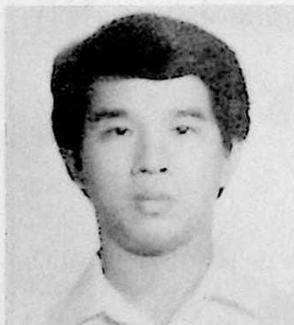

Khun Chusakdi Osonprasop :
Sales Engineer, Sales
Technical Dept. (B.Sc.-Civil
Engineering, Hydraulics,
Chula, M.Sc.-Coastal Engi-
neering, AIT, PhD.-Fluid
Mechanics, Monash Univer-
sity Melbourne, Australia)

คุณชูศักดิ์ โอสรประสพ
ด็อกเตอร์หนุ่มคนใหม่อีก
คนของเชลล์ผู้นี้เป็นชาว
กรุงเทพฯ จบปริญญาตรี
วิศวกรรมโยธา (Hydrau-
lics) จากจุฬาเมื่อปี 2516
แล้วไปจบปริญญาโทสาขา
วิศวกรรมชายฝั่งทะเล
(Coastal Engineering)
จากสถาบันเทคโนโลยี
แห่งเอเชียที่รังสิตเมื่อปี
2519 แล้วข้ามน้ำทะเลไป
คว้าปริญญาเอกทางกลไก
ของของไหล (Fluid
Mechanics) จาก Monash
University, เมลเบิร์น,
ออสเตรเลีย เมื่อปี 2527
นี่เอง
ว่าถึงการงานเคย

ผ่านมาแล้วหลายแห่ง เช่น
เป็นวิศวกรโยธาของบริษัท
เมโทรโพลิเตนแอนจินีริ่ง
คอนซัลแตนท์ 2 ปี (2516-
2517) ทำงานวิจัยทางด้าน
ชายฝั่งทะเลและแหล่งน้ำ
ที่สถาบันเทคโนโลยีแห่ง
เอเชีย (ปี 2519-21) ทำ
งานวิจัยทางชายฝั่งทะเล
และแหล่งน้ำที่มหาวิทยาลัย
โมนัช, CSIRO และมหา
วิทยาลัยควีนส์แลนด์ใน
ออสเตรเลีย (ปี 2521-2526)
นับว่าเป็นผู้มีประสบการณ์
ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ
มาเข้าเชลล์ในตำแหน่ง
แห่งวิศวกรสนับสนุน
ฝ่ายขาย คุณชูศักดิ์มีหน้าที่
ให้บริการลูกค้าทางด้าน

ข้อมูล รวมทั้งแนะนำผลิต-
ภัณฑ์ของเชลล์ที่เหมาะสม
กับเครื่องยนตร์กลไกแต่ละ
ชนิด พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
บางชนิด และทำรายงาน
เกี่ยวกับน้ำมันหล่อลื่นใน
อุตสาหกรรมน้ำตาลไทย
ซึ่งคุณชูศักดิ์บอกว่าเป็น
งานน่าสนใจ ทำให้มีโอกา
สเรียนรู้เรื่องใหม่ ๆ ด้าน
ตลาดน้ำมัน คุณชูศักดิ์มี
ข้อเสนอแนะว่าถ้าใช้คอมพิวเตอร์
ในการเก็บและเรียก
ใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์น้ำมัน
โดยเฉพาะน้ำมันเครื่องซึ่ง
มีหลาย ๆ ชนิดจะทำให้
สมรรถภาพในการบริการ
ของเราไปฉิวยิ่งขึ้น (ทั้ง ๆ
ที่เฉียบอยู่แล้ว)

Khun Narong Apichatanakul
System Programmer, ICS,
Finance. (Computer Science,
Chula, B.Sc.-Ramkhamhaeng
University)

คุณณรงค์ อภิชาติชนากุล :
คุณ "อิน" เป็นชาวกรุงเทพฯ
จบมัธยมต้นที่สยามวิทยา
มัธยมปลายที่ร.ว.วัดสระเกศ
ส่วนอุดมศึกษาจบวิทยา-
ศาสตร์บัณฑิต จากราม
คำแหงและวิชาคอมพิวเตอร์

เตอร์จากจุฬาฯ ผ่านงาน
ทั้งทางราชการที่สำนักงาน
สถิติแห่งชาติ และบริษัท
เอกชน 2-3 แห่ง โดย
ทำงานด้านคอมพิวเตอร์
เป็นส่วนใหญ่ ก่อนจะมา
เข้าเชลล์ในตำแหน่งพนักงาน

งานเขียนโปรแกรมคอม-
พิวเตอร์ ฝ่ายการเงินซึ่ง
คุณอินเห็นว่าเป็นงานที่
สนุกและน่าสนใจมากเพราะ
มีของใหม่มาให้ทดลอง
เรื่อย ๆ ชอบกีฬาหลาย
ชนิดแต่ออกตัวว่า "เล่นได้

แต่ไม่มีดี” เวลาว่างชอบอ่านหนังสือและฟังเพลง มีความสามารถพิเศษคือเขียนหนังสือทางด้านวิชา

การอย่างเรื่อง Disk File Management และ File Management (Improvement) ซึ่งเราได้แต่หวัง

ว่าถ้าคุณ “ยีน” มีเวลาคงจะกรุณาช่วยเรื่องเหล่านี้มาบำรุงสมองของชาวเซลล์บ้างนะคะ...

Khun Oranop Vorayotkovit: System Analyst, ICS, Finance. (B.A., University of Newcastle Upon Tyne, U.K.)

คุณอรนพ วรยศโกวิท: คุณ “นพ” เป็นหนุ่มชาวกรุงเทพฯ จบม.ศ. 3 ที่รร. เทพศิรินทร์แล้วก็ไปเรียนต่อที่อังกฤษ โดยเริ่มเรียน College ที่ Brighton อยู่ 3 ปี อยู่ Worthing อีก 1 ปี แล้วต่อ University of Newcastle Upon Tyne ซึ่งอยู่ทางเหนือของอังกฤษ จบพร้อมเกียรตินิยมอันดับสอง แล้วทำ M.Sc. โดยการวิจัยที่มหาวิทยาลัยแห่งเดียวกันนี้ แต่คิดถึงเมืองไทยมากกว่าเลยลาออกมาเมื่อต้นปีมาแล้วมาเข้าเซลล์เป็นแห่งแรกใน

ชีวิตการทำงานในตำแหน่ง นักวิเคราะห์ระบบงานแผนกคอมพิวเตอร์ ตอนนี้น้ำที่ประจำวันคือทำงานร่วมกับกลุ่ม MOTAS ที่ตึก D/O คอยช่วยแก้ไขโปรแกรมบางวันให้คล่องตัวยิ่งขึ้น-มีประโยชน์มากขึ้น งานอดิเรกชอบนอนฟังเพลง โดยเฉพาะวันเสาร์ คุณนพจะสวมวิญญาณแดรกคูลาเสมอ (คุณนพว่าเองนะคะ..) กีฬาที่เล่นได้ดีของอดีตแชมป์เหรียญเงินป้องกันกรม.ประเภทเยาวชนเมื่อหลายปีมาแล้ว คือ ปิงปอง, สควอช,

เทนนิส, สนุกเกอร์ ชอบกีฬาทุกประเภท ยกเว้นโบว์ลิ่งเพราะชอบล้างท่อเรื่อย ความสามารถพิเศษคือทำครัว เพราะสมัยอยู่อังกฤษเป็น Chef ประจำแฟลตและในงานเลี้ยงเกือบทุกครั้ง (ด้วยความไม่ใช่คนช่างโอ คุณนพถล่มตัวว่าไม่ใช่ว่าอาหารของผมมีรสอร่อยนะครับ แต่คนแนะนำคิดว่าคงอร่อยคะ ไม่เช่นนั้นคงไม่มีใครทนรับประทานอยู่เป็นนาน ๆ.....)

Khun Udomchai Vichaya-coopt: Contracts Officer, Thai Shell (B.A.-Accounting, Chula, MBA-Mashall University

คุณอุดมชัย วิชญคุปต์: คุณอุดมชัยมาร่วมทีม TSEPCO ในแผนกบัญชีตำแหน่ง CONTRACTS OFFICER คือเป็นเลขานุการในคณะกรรมการพิจารณาสัญญา และตรวจสอบการจ่ายเงินตามสัญญาที่ทำไว้ คุณอุดมชัยชอบเซลล์ (และคนเซลล์ด้วย) เพราะเป็นบริษัทเก่าแก่ที่มั่นคง และมีบรรยากาศการทำงานที่ดี และเนื่องจากรำเรียน

มาทางบัญชี โดยมีปริญญาอันล่า (สำหรับขณะนี้) คือ MBA จาก MARSHALL U. ชีวิตจึงมีสระอิมมากมายคือ เคยทำงานที่ธนาคารไทยพาณิชย์ ที่กระทรวงพาณิชย์ ในยามว่างชอบอ่านหนังสือทางการพาณิชย์คือ วารสารการเงิน และธุรกิจ กีฬาที่ชอบและเล่นได้ดีก็เป็นเทนนิสอีก ในขณะที่เขียนแนะนำนี้ คุณ อุดมชัยเอา

เผือกที่ขาออกได้หลายวันแล้วกำลังแก้งเดินโขยกเขยกอย่างน่ารัก จึงบอกข่าวเพื่อบรรดา “SEED” ทั้งหลายจะสามารถไปร้องทำประลองยุทธได้ที่ชั้น 9 ห้อง 35 (ห้องที่คนหล่อล่าจากแผนกกฎหมายชอบแวะไปตอนเย็น ๆ รอเวลานัดพบกับ ผบ.ทบ.-ย่อมาจากผู้บัญชาการที่บ้านนั่นแหละคะ) ○

“แหวกม่านเหล็ก (อ่อน ๆ) อีกครั้งเถอะ”

ต่อจากฉบับที่ 7/1984

โดย พรสวรรค์ ชาลีจันทร์

เมืองที่หก : ปรีาก (Prague) เชคโกสโลวาเกีย (ต่อ)

คอนบ่ายคณะของเรา ไปเที่ยวปราสาท คาร์ลสไตน์ (Karlstejn Castle) ปราสาทมีชื่อเสียง 1 ใน 3 แห่ง ของเชคโกสโลวาเกีย ปราสาทคาร์ลสไตน์อยู่นอกเมืองปรีากออกไปเพียง 30 ก.ม. เป็นปราสาทเก่าแก่อายุมากกว่า 600 ปี ตั้งอยู่บนเนินเขา มองเห็นแต่ไกล

ปราสาทคาร์ลสไตน์นี้มีชื่อเสียงในการเป็นบ่อน้ำปราสาทที่แข็งแกร่งที่สุดแห่งหนึ่งของยุโรป ถึงแม้ว่าจะผ่านการถูกโจมตีหลายครั้งก็ไม่เคยตกเป็นของข้าศึกเลย ตัวปราสาทเป็นอาคารใหญ่ 3 หลัง สร้างเป็นชั้น ๆ สูงขึ้นไปตามเนินเขา มีสะพานและบันไดติดต่อกันทุกหลัง หลังแรกคือ พระราชวังอิมพีเรียล มี 2 ชั้น ชั้นบนเป็นห้องบรรทมของพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 4 ห้องเสวย ห้องพระโรง และห้องพักแขกที่เข้าเฝ้า ชั้นล่างเป็นห้องพักของข้าราชการและทหารรักษาพระองค์ อาคารหลังที่ 2 คือ Tower of St. Mary มีโบสถ์ของ St. Mary ห้องสวดมนต์ของนักบุญแคเธอรีน และห้องบรรจุเครื่องสักการะ หลังที่ 3 มีชื่อว่า Great Tower เป็นห้องสวดที่มี

ปราสาทคาร์ลสไตน์ (Karlstejn Castle)

เครื่องหมายกางเขนอันศักดิ์สิทธิ์ และห้องเก็บศพ รูปทรงภายนอกของปราสาทยังคงของเดิมทุกประการ ภายในที่เป็นไม้ก็ได้รับการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิมอยู่เสมอ ฝาผนังเป็นภาพเขียนเกี่ยวกับคริสตศาสนา มีภาพของกษัตริย์ชาร์ลส์ที่ 4 กับพระมเหสี และภาพเชื้อพระวงศ์ โดยเฉพาะพระมเหสี ดูจากภาพแล้วพระหัตถ์คล้ายกันหมด ใก้ดีเล่าว่าพระมเหสีแต่ละองค์สิ้นพระชนม์แต่ยังชันชาน้อย ๆ ราว ๆ 18-20 กว่า ๆ เท่านั้น พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 4 มิได้ทรง

มีพระมเหสีที่เดียวพร้อมกัน 4 พระองค์ แต่พระองค์แรกสิ้นพระชนม์ก็มีองค์ต่อมา เช่นนี้ แสดงว่าท่านทรงมีพระชนมายุยืนกว่าบรรดาพระมเหสีทั้งหลาย

กกลางคืนทัวร์จัดให้พวกเราไปดูโชว์ที่ร้านแห่งหนึ่งกลางเมืองปรีาก แต่ปรากฏว่ารถเสียก่อนถึง บรรดาผู้ที่แข็งแกร่งก็สมัครใจจะเดินต่อ เพราะใก้ดีบอกว่าอีกครึ่งกิโลเมตรเท่านั้น ทั้งเดิน ทั้งวิ่ง ปรากฏว่ากว่าจะถึงจริง ๆ ต้องเข้าไป 2 กิโลเมตรเห็น

จะได้ ดูโชว์เสิร์ฟก็ยังได้ผจญภัยกลับ
โรงแรมอีก เพราะรถทัวร์ที่เสียก็
ยังไม่มารับ รถแท็กซี่ในเมืองนี้ก็หา
ยากยังกับงมเข็มในมหาสมุทร เลย
ต้องตัดสินใจตามไกด์ว่า มีรถใต้ดิน
ใหม่ ก็ทราบว่ารถเที่ยวสุดท้ายหมด
2 ยาม และนี่ก็เหลือเวลาอีก 10 กว่า
นาที จะ 2 ยาม มีหน้าซำยังต้องขึ้น
รถ 2 ต่อเพื่อกลับโรงแรม คณะผู้

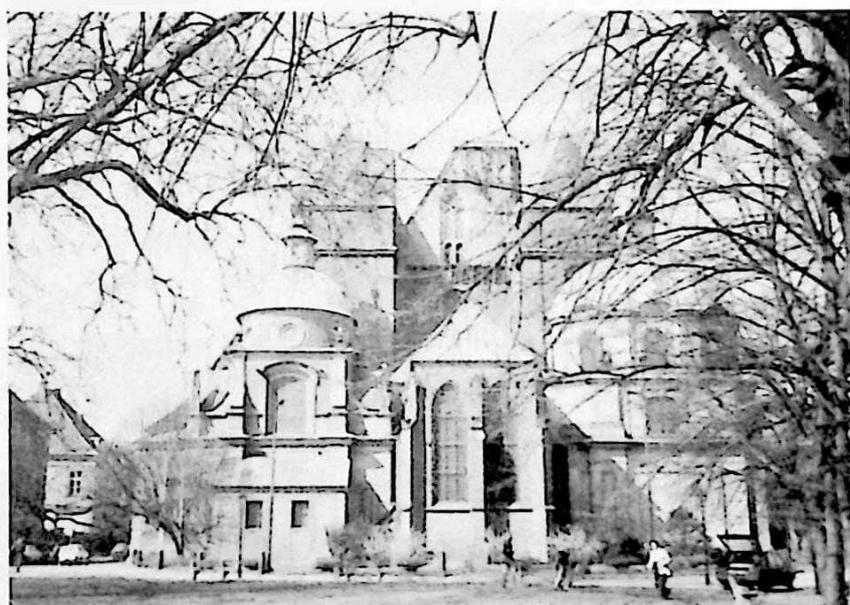
แข็งแรงทั้ง 10 กว่าคนก็ตัดสินใจ
ทั้งวิ่ง ทั้งหอบ ลงไปสถานีรถ métro
ที่ไกลที่สุด จากนั้นก็เป็นการผจญภัย
อันระทึกใจ นับตั้งแต่ทะเลาะกับคน
เก็บตั๋วและต้องยอมจ่ายค่าตั๋วแพง ๆ
เพราะทั้งคณะรีบมาก จนถึงมา
ขึ้นรอรถเที่ยวสุดท้าย แล้วก็ไปต่อรถ
เที่ยวสุดท้ายอีกช่วงหนึ่ง กว่าจะถึง
โรงแรมได้ก็เหนื่อยกันแฮกเลย รถ

métro ที่ปารีสนี่เป็นการคมนาคม
ที่สะดวกรวดเร็วที่สุด เมื่อคุณได้ไป
ปารีส แล้วอยากผจญภัยด้วยตัวเอง
ก็ขอให้เลือกใช้ métro นี่แหละเหมาะ
ที่สุด เพราะมีเพียงไม่กี่สาย จำกง่าย
ถ้าหลงแล้วหวังจะหาแท็กซี่กลับ
โรงแรมละก็อาจต้องยืนคอยกันขา
แข็งเลยเหียวนะ

เมืองที่เจ็ด : ว้อซคร็ฟ (Wroclow) โปแลนด์

ที่ ว้อซคร็ฟของเราเดินทาง
เป็นวงกลม เริ่มที่
โปแลนด์และมาจบที่โปแลนด์ ดังนั้น
จากเซกโกสโลวาเกีย เราจึงเดินทาง
กลับมาเข้าโปแลนด์อีกครั้งหนึ่ง บ้าน
เมืองชายแดนด้านนี้สวยงาม เป็น
เมืองท่องเที่ยวทั้งนั้น บ้านเรือนดู
เหมือนชนบทในสวิตเซอร์แลนด์ไม่
มีผิด มีลำธาร ป่าไม้ ร่มรื่น คณะ
ของเราแวะรับประทานอาหารกลาง
วันแสนอร่อยที่เมือง Polanica ร้าน
อาหารที่แวะ เป็นคล้าย chalet มี
ห้องพักและอาหารด้วย ค่าเช่าห้อง
พร้อมอาหารเช้าแค่ \$1 นับว่าถูก
มาก นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ค่าท่องเที่ยว
ในประเศยุโรปตะวันออก
เหล่านี้มีราคาถูกกว่ายุโรปส่วนอื่นๆ
เพราะค่าที่พักและอาหารถูกกว่า
นั่นเอง

จาก Polanica เรามาพักที่
เมืองว้อซคร็ฟ ซึ่งเป็นเมืองเก่าแก่อีก
เมืองหนึ่ง วันรุ่งขึ้นมี city tour ฝาน
ติกเก่าแก่ซึ่งล้วนแต่เป็นส่วนหนึ่ง
ของมหาวิทยาลัยทั้งนั้น สังเกตดูว่า

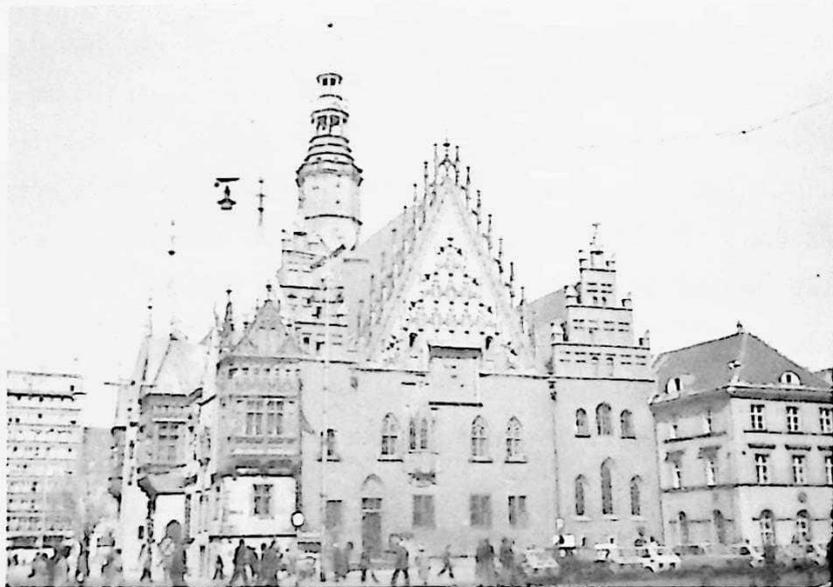
ด้านหลังของโบสถ์ St. John The Baptist เมืองว้อซคร็ฟ

ทุกเมืองใหญ่ของโปแลนด์ล้วนแต่เต็ม
ไปด้วยมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ซึ่งชี้ชัด
ให้เห็นว่าคนโปแลนด์นี้คงเต็มไปด้วยพวก
มีความรู้สูงทั้งสิ้น มีกำแพงเมืองเก่า
อันประกอบด้วยป้อมปราการอันมัน
คง เราแวะไปชมโบสถ์ Protestant
แห่งแรกที่พบในโปแลนด์ (เพราะ
ชาวโปแลนด์ส่วนใหญ่เป็น Catholic ผู้
เคร่งครัด ดังนั้น ที่ไหน ๆ ก็จะพบ
แต่โบสถ์ Catholic) ชื่อโบสถ์ St.

John the Baptist นับเป็นโบสถ์
รูปร่างแปลกสวยงามแห่งหนึ่ง ที่น่า
สนใจว่านั่นก็คือ วิทยาลัยสงฆ์
ข้าง ๆ โบสถ์ ซึ่งเป็นตึกก่ออิฐสูงสง่า
มีพระหนุ่ม ๆ แต่งชุดยาวสีดำเดินอยู่
ขวกไขว่ ไต่ยีสาว ๆ ในกลุ่มซุบซิบ
กันใหญ่ว่าพระโปแลนด์นี่หล่อจังนะ ทำ
ให้วาดภาพเห็นองค์พระสันตะปาปา
เมื่อหนุ่ม ๆ ว่า ท่านคง “หล่อ”
อย่างนี้เช่นกัน

จากโบสถ์ St. John the Baptist ใต้พาพวกเราไปดู Town Hall สวยที่สุดในโปแลนด์ เป็นตึกไม่สูงใหญ่นัก แต่ลักษณะการก่อสร้างดูสวยงาม แปลกตา ถึงแม้ว่าสี่ก่อนข้างจะออกน้ำตาลอมดำ ดูหมิ่น ๆ สักหน่อยก็ตาม

หลังจากกลับมายังกรุงวอร์ซอว์ คณะของเราได้ไปรับประทานอาหารซึ่งถือว่าเป็นการเลี้ยงอำลาโปแลนด์ ที่ภัตตาคารวิลานอฟ (Wilanow Restaurant) ซึ่งตั้งอยู่หน้าพระราชวังฤดูร้อนชื่อเดียวกัน ตั้งอยู่ชานเมืองวอร์ซอว์ ตัวพระราชวังวิลานอฟ ซึ่งสร้างในศตวรรษที่ 17 เป็นที่ประทับพักผ่อนของพระเจ้าจอห์นที่ 3 โซเบียสกี (King John III Sobieski) กษัตริย์ผู้รบชนะ

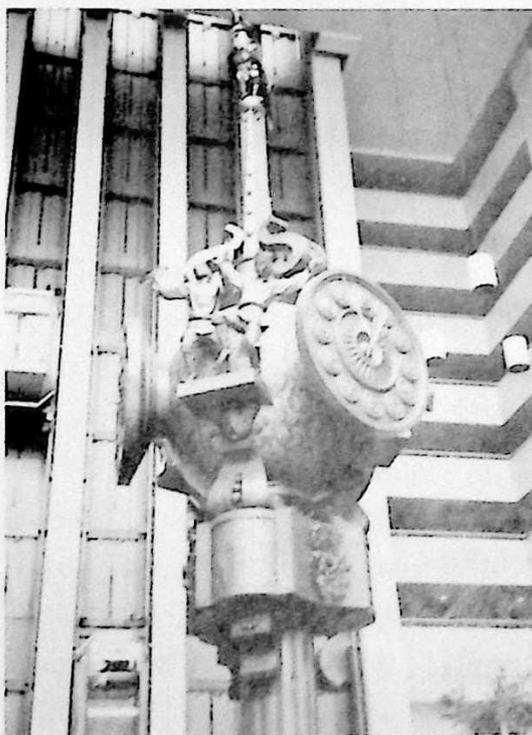
ศาลากลางเมืองวอซคร์ฟ

พวกเติร์ก ที่กรุงเวียนนา ปัจจุบัน เป็นพิพิธภัณฑ์ภาพเขียนที่มีชื่อเสียงของโปแลนด์ ตัวพระราชวังตั้งอยู่ท่ามกลางสวนสวยงามร่มรื่น พระ

ราชวังนี้เป็นสถานที่อีกแห่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวนิยมไปชมมากไม่แพ้แถว ๆ เมืองเก่าวอร์ซอว์

เมืองที่แปด : มอสโคว์ (Moscow) โซเวียตรัสเซีย

คณะของเราเดินทางโดยเครื่องบิน LOT สายการบินแห่งชาติโปแลนด์ จากวอร์ซอว์มามอสโคว์ ถึงสนามบินเซเรเมตตาโว ของมอสโคว์ ก่อนอาหารเย็นพอดีที่จะผ่านออกมาได้ทุกสักทุเลมาก เพราะทุกคนต้องขนสัมภาระเองทั้งหมดเพื่อผ่านเครื่องเอ็กซเรย์ คราวนี้เขาจัดให้เราพักที่โรงแรมชื่อ International เป็นโรงแรมทันสมัย มีลิฟท์แก้วถึง 4 ตัว ตรง lobby มีนาฬิกาเรือนใหญ่ ตรงยอดมีไก่อตัวเบ้อเริ่มไว้สำหรับกางปีกชนบอกเวลาทุก ๆ ชั่วโมง อยู่ในโรงแรมนี้ ถ้าคุณได้ยินเสียงไก่อชน

นาฬิกาเรือนใหญ่ใน lobby โรงแรม International

ละก็ ไม่ต้องรีบตื่นขึ้นมาหรอก เพราะนั่นอาจจะเป็นเวลาเที่ยงคืนก็ได้ พอไก่ขันเสร็จ ตึกตาคาก็ได้หน้าบาด นาฬิกาจะออกมาเดินระบ่ำ พร้อมกับเสียงเพลงไพเราะอยู่สักครู่ ก็จะกลับเข้าไปอยู่ในประตู ทุก ๆ ชั่วโมงแขกของโรงแรมจะมายืนออกกันที่ lobby เพื่อดูการแสดงของนาฬิกาใหญ่นี้เป็นที่สนุกสนาน

ตามรายการทัวร์ที่ In-tourist หรือ อสท.โซเวียต จัดไว้ เช้าวันแรกเราจะไปเที่ยวรถไฟใต้ดิน ที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก ที่ว่ามีชื่อเสียงเพราะสถานีแต่ละสถานีนั้น สวยงามวิจิตรยิ่งกัห้องในปราสาทที่ไม่ปาน สถานีแรกที่เราลงไปชื่อ สถานีอูเครน มีหน้าตารูปโค้ง ๆ ประดับด้วยโมเสกสีสวย ๆ เป็นภาพต่าง ๆ ของรัฐอูเครน หลังคาก็วาดเป็นภาพชีวิตประจำวันของชาวอูเครน พื้นก็เป็นลวดลายเหมือนพรม ดูตะลึงลานไปหมด สถานีอูเครนนี้เป็นสถานีที่ลึกที่สุด แต่ลึกเท่าไรนั้นเป็นความลับ เพราะยามสงครามเขาใช้สถานีรถไฟใต้ดินเหล่านี้เป็นหลุมหลบภัย บันไดเลื่อน 2 ชั้น 3 ชั้น แต่ละชั้นก็สูงชันจนน่ากลัว ถ้าคิดจะดูรถไฟใต้ดินรัสเซียละก็ ต้องว่องไวและมีมือต้องแข็งแรงด้วย เอาไว้จับราวบันไดให้แน่น ๆ ไม่งั้นอาจกลิ้งตกไปได้ เพราะบันไดเลื่อนเขาไม่เลื่อนเฉย ๆ มันวิ่งต้อเลยเขี้ยวละ

เราแวะไปอีก 2 สถานี แต่ละแห่งก็มีความวิจิตรพิสดารต่างกันไป เช่น สถานีไบโรสเซีย (Byclo Russia) มีหน้าตาระดับด้วยแก้วสี

สถานีรถไฟใต้ดิน
“ไบโรสเซีย” ที่มอสโคว์

พระราชวังเครมลิน The Moscow Kremlin

เป็นลวดลายดอกไม้ประจำรัฐ โคมไฟเป็นคริสตัล สถานที่ทันสมัยอีกแห่งก็มีหน้าตาทำด้วยหินมีค่าแกะสลัก พวกเราก็ดำแต่ไปลูบ ๆ คลำ ๆ ให้ขลังมือเล่น ทุกหน้าตาดูระยิบระยับไปหมด

จากสถานีรถไฟใต้ดิน รถก็พาเราไปชมพระราชวังเครมลิน อาคารทั้งหลายล้วนมีโคมทำด้วย

ทองคำแท้ทั้งสิ้น คณะของเราเข้าไปชมโบสถ์ที่พระเจ้าอิวานผู้โหดร้าย (Ivan the Terrible) ทรงสร้างไว้สำหรับสวดมนต์ มีเรื่องเล่าว่า กษัตริย์องค์นี้ทรงแต่งงานหลายครั้ง พอหลังจากครั้งที่ 4 ฝ่ายศาสนาก็ขัดเคือง ไม่ยอมให้ท่านเข้าโบสถ์อีก ท่านเลยต้องสร้างโบสถ์นี้ไว้ แล้วก็ยังคงมีพระมหีเสด็จไปเรื่อย ๆ จน

หน้า Tzar Bell

Basil Cathedral ที่จตุรัสแดง

นับรวมได้ 7 องค์พอดีพอดี ภายในโบสถ์สวยงามมาก ผืนวาดลวดลายสีสดใส มีสีทองประดับเต็มไปหมด เขาห้ามถ่ายรูปภายในโบสถ์ เพื่อรักษาสภาพข้างใน ซึ่งดูดีมาก ไม่มีส่วนใดบุบสลายหรือสึกหรอเลย

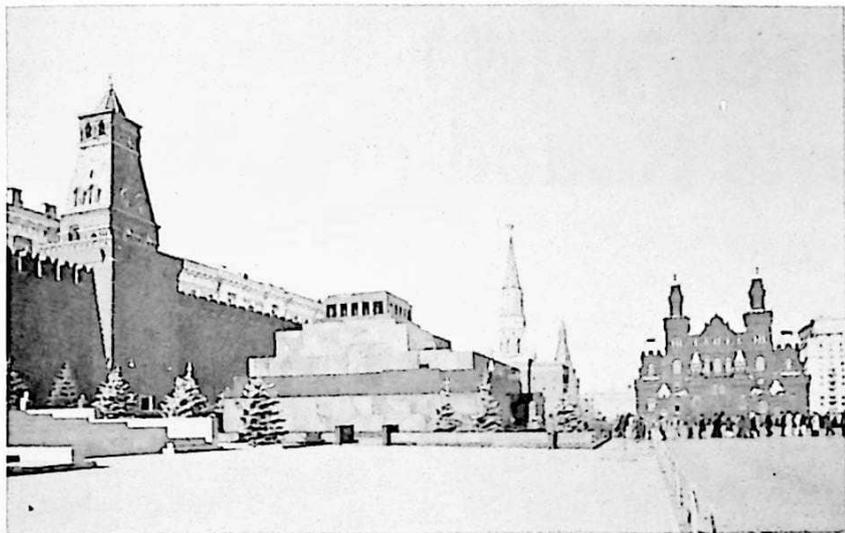
อากาศข้างนอกแม้จะมีแดดแต่ลมก็แรง อุณหภูมิลดเหลือ $-2C^{\circ}$ ทุกคนหนาวสั่นตาม ๆ กัน เราเดินไปดูหอรระฆังและ Tzar Bell ระฆังใบใหญ่ที่สุดในโลก หนักตั้ง 200 ตัน ปรากฏว่าหนักเกินไป เลยยกขึ้นหอรระฆังไม่ได้ เราก็เลยได้เห็น Tzar Bell นี้อย่างใกล้ชิดบนพื้นดินที่เรายืนนี่เอง ถัดไปเป็น Tzar Cannon ปืนใหญ่เข็วเริ่มเหมือนกัน สร้างไว้เป็นตัวอย่างว่า ถ้าจะสร้างปืนใหญ่ ๆ ขนาดนี้ก็สร้างได้ เคยเอาออกไปวางนอกกำแพงเครมลินไว้ขู่พวกมองโกลด้วย แต่ปรากฏว่าสร้างได้แต่ปืน ไม่ได้สร้างลูกปืนสำหรับยิงด้วยหรอก ต่อมาภายหลังจึงสร้างลูกปืนปลอมวางประดับไว้

หน้าป็นสำหรับนักท่องเที่ยวมาชมจากอนุสรณ์สองสิ่งนี้ก็เลยมีใจจึกระหว่างพวกเราว่า ประเทศนี้คงเห็นว่า Tzar นี้บ่อมีไกินาดู เพราะสักแต่ว่าสร้างอะไรใหญ่โตมโหฬาร แต่ใช้ไม่ได้สักอย่าง เช่น the Tzar Bell that never rings and the Tzar Cannon that never fires ใจละ

ตอนบ่ายไปดู Maiden Cathedral ซึ่งเป็นคุกกักขังหญิงสาว สูงศักดิ์ในสมัยก่อน คนแรกที่ถูกขังที่นี่คือ พระมเหสีของพระเจ้าปีเตอร์มหาราช (Peter the Great) สมัยนั้นไม่มีการหย่าภรรยา พระเจ้าปีเตอร์ท่านอยากจะมีอภิเษกสมรสใหม่ แต่ไม่ทรงทราบว่าจะทำอย่างไรกับพระมเหสีองค์แรกดี เลยนำมาขังขังที่นี่ ต่อมาบรรดาเชื้อพระวงศ์อื่น ๆ ก็ทรงทำตามบ้าง หญิงเหล่านี้จะถูกกักขังภายใน New Maiden Cathedral นี้จนตาย แต่ในระหว่างถูกกักขังจะได้รับการปรนนิบัติอย่างดี

เสมือนอยู่ในปราสาทราชวัง กลางคืนไปดูระบำพื้นเมืองที่ Stadium สร้างสมัยกีฬาโอลิมปิกปี 1980 ผู้เต้นตัวเท่า ๆ กัน หน้าตาก็ดีมาสวย ๆ ทั้งนั้น เครื่องแต่งกายสีสวยสด เป็นระบำประจำรัฐทั้ง 15 รัฐ ของโซเวียต มีทั้งระบำคล้ายแขก เอสกิโม แม้แต่ระบำเทวรูปเจ้าแม่กาลีก็ยังมี เวลาผ่านไป 2 ชั่วโมง พอดิบพอดี ผู้ชมต่างก็อิมตาอิมใจไปตาม ๆ กัน

วันรุ่งขึ้นอันเป็นวันกลับของคณะ ในตอนเช้ามีโปรแกรมไปดูจตุรัสแดง (Red Square) ใต้ตึกบอก ว่า "แดง" ในภาษารัสเซีย แปลว่าสวยงาม จตุรัสนี้อยู่ริมกำแพงเครมลิน มี Basil Cathedral ตั้งอยู่ด้านหนึ่ง ประวัติมีอยู่ว่า Ivan the Terrible ทรงมีบัญชาให้สถาปนิกเก่ง ๆ ออกแบบสร้างเป็น monument ที่สวยที่สุดในโลก เพื่อฉลองชัยชนะศึกมองโกล ยอดทั้ง 9 ยอดมีความงามไม่เหมือนกัน ทุกยอดคือ ชัยชนะ

หลุมศพท่านเลนินหน้ากำแพงเครมลินและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

หน้าตึก USSR
ที่ Sciences Pavillion กรุงมอสโก

ครั้งสำคัญทุก ๆ ครั้ง พอสร้างเสร็จก็ทรงชอบพระทัยมาก ตรัสถามสถาปนิกเหล่านั้นอีกว่าจะสามารถสร้างอะไรได้สวยกว่านี้ไหม สถาปนิกก็อารามจะประจบหรือไงก็มีทราบได้ กราบบังคมทูลไปว่า “ได้พะยะค่ะ” เท่านั้นแหละ เลยถูกทำให้ตาบอดกันหมดทุกคน เพื่อจะไม่สามารถสร้างอะไรให้ทัดเทียมกับ Basil Cathedral นี้ได้อีก

ฝั่งตรงข้ามเป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เป็นตึกหลายยอด

สีแดง หลังคาขาว ดูสวยแปลกตาไปอีกแบบหนึ่ง ตรงกลางระหว่าง Basil Cathedral กับ National Museum ริมกำแพงเครมลิน คือหลุมศพท่านเลนิน รัฐบุรุษผู้เป็นเสมือนบิดาของประเทศ วันหนึ่ง ๆ มีคนไปคารวะศพท่านหลายพันคน ตอนบ่ายไปเยี่ยมชมสถานที่แสดงความก้าวหน้าทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และวิทยาศาสตร์ ของสหภาพโซเวียต ซึ่งตั้งอยู่ในสวนขนาดใหญ่มาก ตรงข้ามโรงแรม

คอสมอส (ภาษารัสเซียสะกด КОСМОС แต่อ่านคอสมอส) เราไปชม Fur Pavillion ได้เห็นตัว black sable ที่หายากและขนมีราคาแพงที่สุดในโลกด้วย ที่ประทับใจอีกแห่งคือ ศูนย์อวกาศ ซึ่งมีทั้งจรวด ดาวเทียม รถที่ใช้เดินบนพื้นผิวดวงจันทร์ และทุก ๆ อย่างที่เกี่ยวกับอวกาศ มีรูปขนาดใหญ่ของยูริ กาการิน (Yuri Gagarin) เป็นจุดเด่นของ Space Pavillion แห่งนี้ สถานที่สวยงามอีกแห่งคือ จตุรัสของตึกวิทยาศาสตร์ ที่มีน้ำพุใหญ่อยู่ตรงกลาง รายล้อมด้วยตึกรูปร่างสวย ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นที่แสดงวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ทั้งสิ้น

Intourist เลี้ยงอำลาพวกเราที่ภัตตาคารอาหารของรัฐจอร์เจีย อย่าเข้าใจผิดว่าเป็นรัฐจอร์เจียของสหรัฐอเมริกาละ เพราะโซเวียตก็มีรัฐจอร์เจียเหมือนกัน เป็นรัฐที่มีชนพื้นเมืองหน้าตาสะสวยคมคาย รูปร่างสูงใหญ่ หรือที่เราเรียกว่า แขนขาว อาหารเป็นเนื้อแกะย่างและไก่อบสำหรับคนที่ไม่ถูกกับกลิ่นแกะส่งท้ายด้วยแชมเปญที่ระลึกลคนละขวด พร้อมทั้งช็อคโกแลตสำหรับเด็ก ๆ

คณะของเราเดินทางกลับจากทัวร์ยุโรปตะวันออกคราวนี้ด้วยความปลอดภัยและสวัสดิภาพ พร้อมกับความประทับใจไม่รู้ลืมจากน้ำใจและอหิชาศัยของชาวหลังม่านเหล็ก (อ่อน ๆ) ผู้ซึ่งเต็มไปด้วยไมตรีอันบริสุทธิ์ ที่นับจะหายากขึ้นทุกวันในโลก

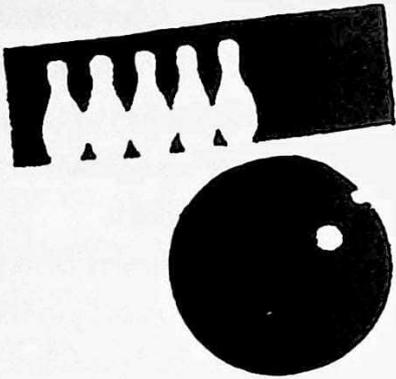

สรุปข่าวกีฬา Sports Round-up

การแข่งขันโบว์ลิ่ง เชลล์ VS คาลเท็กซ์
วันศุกร์ที่ 20 เมษายน 27 ณ เฟลนิชิตโบว์ล

Bowling: Shell VS Caltex

20.4.84; at Ploenchit Bowl

ทีมเชลล์และทีมคาลเท็กซ์

เชลล์กวาดถ้วยรางวัลกลับมาเกือบทั้งหมด

การแข่งขันกีฬาเชื่อมสามัคคี เชลล์ VS ลีเวอร์บราเดอร์ส

วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน 27 ณ บี.เจ.คอร์ท

Shell VS Lever Brothers

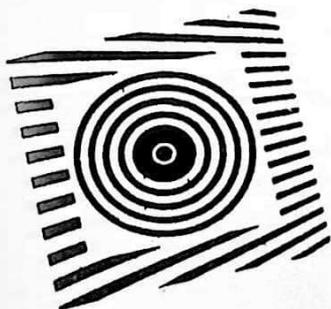
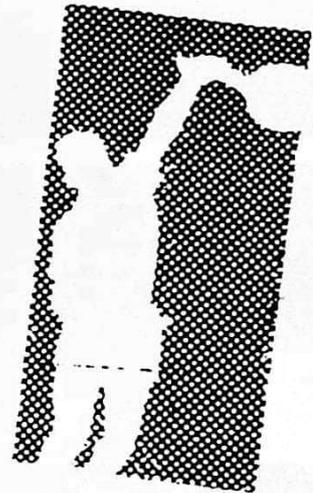
22.4.84 at B.J.Court

แลกธง (ดูแล้วคงจะทำจากร้านเดียวกัน)
ตามธรรมเนียม

นักเทนนิสมือดี (หน้าเก่า)
กับสนามที่ค่อนข้างเก่าตามนักเทนนิส

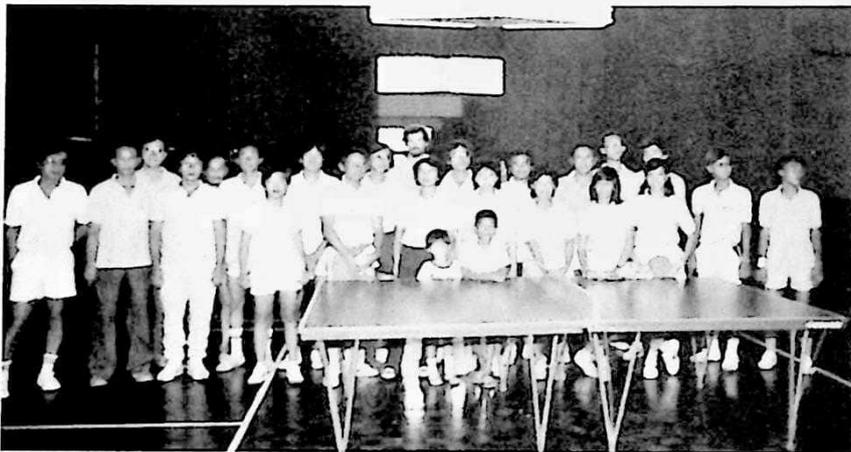

คนมีพรสวรรค์ชอบเล่นกีฬาอะไรก็เก่ง
ไม่ว่าเทนนิส ปาเป้าหรือฟุตบอล

รักที่เสียดายน้อง คุณสุรเศรษฐ์ เป็นประธาน
ชมรมแบด แต่งานหลักคือแข่งเทนนิส
แต่เอ๊ะคุณสุวารี มาฝึกงานนะครั้บ

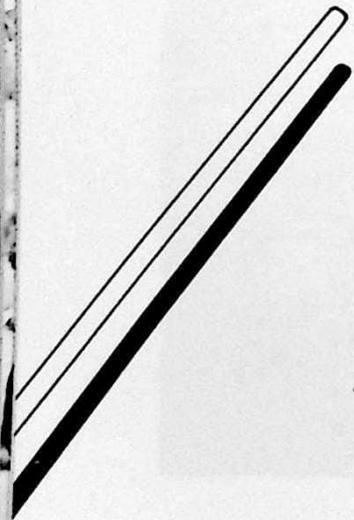
นอกจากจะชอบทำงานนั่งโต๊ะแล้ว ยังชอบ
กีฬาที่ใช้โต๊ะอีกด้วย

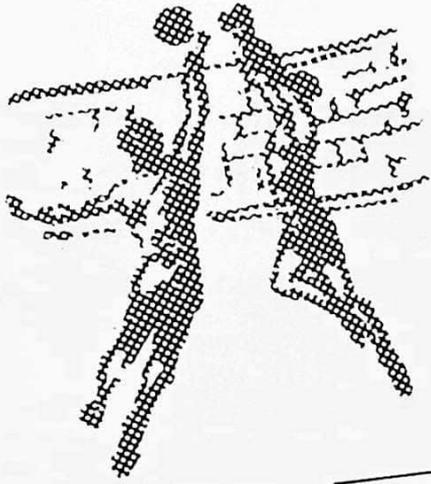

ชนชั้นบริหารต้องใช้สมอง
แบบผมนี้แหละครั้บ

ตาบอดสีหมดสิทธิ์

การแข่งขันวอลเลย์บอลเชื่อมสามัคคี เชลล์ VS องค์การเภสัชกรรม

วันศุกร์ที่ 18 พฤษภาคม 27

Volleyball: Shell-Pharmacy Organisation

ตะกร้อชิงแชมป์ภายในเชลล์ปี '84

Shell Internal Takraw Competition

(อึ้งแมลงฤทธิ์) ทีมชนะเลิศอังกาบ
คุณบุญมี, ธวัชชัย, สมเกียรติ, ชาญชัย

"วันเพ็ญขอบขาก" ทีมรองชนะเลิศ
คุณบริพนธ์, วิฑูรย์, จิตติ, สุรนาท

"แป๊ะชะ" ทีมที่สาม คุณสุรศักดิ์, กมล, เกษม, ศิริศักดิ์

"หมูอวกาศ" (หมูจริง) ทีมที่สี่ คุณสุทิน, วินิจ, สมศักดิ์, อากัสสร

กีฬาประเพณี สโมสรกีฬา เซลล์ลาว - เซลล์ไทย 15 - 18 มิถุนายน 2527

เรื่องและภาพโดย สุวงศ์ เทียมศักดิ์

ประเทศไทย + ลาว มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนเรียกได้ว่าเป็นบ้านพี่เมืองน้อง มาเป็นเวลานาน กีฬาประเพณีอันดีงามระหว่างสโมสรกีฬาเซลล์ลาวและเซลล์ไทย ก็ดำเนินมาเป็นเวลานานนับสิบปี ยิ่งทำให้จิตใจของพี่น้องลาวไทยสนิทสนมกลมเกลียวกันมากขึ้น แต่ในระยะหลัง กีฬาประเพณี ลาว-ไทย ก็ได้รับอุปสรรคอยู่บ้าง แต่ชาวเซลล์ลาวได้ใช้ความพยายาม จนพวกเราได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าประเทศลาวได้ จะเห็นได้ว่าจิตใจของพี่น้องลาวยังเป็นจุดที่น้องที่รักกันไม่เปลี่ยนไปเลย

ในปีหลังจากการ
ฟอร์มตัวเรียบร้อยแล้ว

ก็พบว่านักกีฬาเซลล์ไทย 90% เป็น
คนหน้าเก่าที่ซ้ำของกับสู่ทางในลาว
ทั้งสิ้น (ยกเว้นคุณวิทวัส บุตรเศรษฐี,
คุณสุรเศรษฐ โกศัยเศรษฐ์ ซึ่งแม้จะ
ไปไม่บ่อย แต่ก็คล่องแคล่วกว่าคนที่
ไปบ่อย ๆ เสียอีก) เช่น คุณสุธรรม
ซึ่งไปลาวมาแล้ว 5-6 ครั้ง, คุณสงค์
9 ครั้ง, คุณสุวารี 4-5 ครั้ง ผมเองก็
3 ครั้ง จากการสังเกตพบว่านักกีฬา
เซลล์ไม่นิยมเดินทางไปลาว อาจเป็น
เพราะกลัวปัญหาต่าง ๆ หรือกลัว
ความลำบาก ก็ไม่ทราบปัญหาแน่ชัด
ผลสุดท้ายผู้ที่เคยเดินทางไปแล้ว
และสามารถเล่นกีฬาได้หลายอย่าง
จะได้รับการขอร้องให้เดินทางไปอีก

ปีนี้เช่นเดียวกับปีที่แล้ว คือ
เราเดินทางออกจากสำนักงานใหญ่
ในตอนค่ำ ใช้เวลาพักผ่อนบนรถ
และดูวิดีโอกันบนรถไปเพลิน ๆ เรา
ถึงหนองคายเป็นเวลาเช้ามาก และ
เพลียกันมากด้วยเพราะนอนกันไม่
เต็มที่ บางช่วงก็นอนไม่ได้เพราะ
ถนนหลายช่วงอยู่ในระหว่างการ
ก่อสร้าง

สโมสรกีฬา และพวกเรา
ทุกคนขอกราบขอบพระคุณ คุณ
สาย ปิณฑพันธ์ แห่งบริษัทหนองคาย
พัฒนา ผู้ซึ่งให้ความเมตตา ช่วยเหลือ
พวกเราอย่างดีตลอดมา ในปีนี้ก็
เช่นกัน หลังจากที่เราถึงหนองคาย
เข้านั้นแล้ว คุณสายได้ให้การต้อนรับ
อย่างดี หลังจากที่เราได้จัดการ
กับธุระส่วนตัวจนเรียบร้อยแล้ว คุณ

ถ่ายภาพร่วมกับคุณสาย หน้าธนาคาร กรุงเทพพาณิชย์การ สาขาหนองคาย (บ้านคุณสาย)

เบื้องหลังคือแม่น้ำโขง

สายต้อนรับด้วยกาแฟร้อน ๆ และต่อ
ด้วยอาหารเช้าแบบตะวันตก เพื่อ
เป็นการสร้างกำลังใจแก่ทุกคนที่จะ
เดินทางไปลาว คุณสายจึงได้พาไป
ไหว้พระใส ซึ่งเป็นพระศักดิ์สิทธิ์
และเป็นที่ยึดถือของชาวหนองคาย
มาก เวลา 9.00 น. จึงเดินทางไปยัง
ท่าเรือ ศาลาการตรวจตามระเบียบ
เรียบร้อยแล้วจึงลงเรือเล็กข้ามลำน้ำ
โขงสู่ประเทศลาว ซึ่งสภาพต่าง ๆ
ก็ดูไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

พี่น้องเซลล์ลาวได้มากคอย
ต้อนรับพวกเราอยู่แล้ว ณ ท่าเรือ
พวกเราต้องผ่านการตรวจตราอย่าง
เข้มงวด ณ ด้านตรวจคนเข้าเมือง
แต่ก็ไม่มีปัญหา เพราะสิ่งของมีค่า
ต่าง ๆ ได้ฝากไว้กับคุณสาย ที่ ผัง
หนองคายแล้ว แต่สำหรับผู้ที่จะต้อง
การเงินในลาวจริง ๆ ก็ไม่ยากนัก
เพราะในสภาพความเป็นจริงนั้น
เงินไทยก็เป็นยอดปรารถนาของชาว
ลาวมากอยู่แล้ว หลังจากผ่านด่าน

เรือปือกเปือกที่จะนำเราไปสู่ฝั่งลาว ค่าโดยสารคนละ 20 บาท (วันอาทิตย์ 30 บาท)

เรียบร้อยแล้ว ก็ใกล้เวลาอาหาร กลางวัน เจ้าภาพคือ เซลล์ลาว ได้พาไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารชั้นดีแบบตะวันตก ภายในร้านตกแต่งอย่างดี ปรับอากาศเย็นเฉียบ และมีโต๊ะบิลเลียดไว้ให้พักผ่อนหย่อนใจ 2 โต๊ะ เข้าใจว่าร้านนี้คงจะเปิดกิจการมาได้ไม่นานนัก อาหารที่รับประทานก็มีทั้งอาหารลาว เวียดนาม และแบบตะวันตก พวกเราก็รับประทานได้อย่างเอร็ดอร่อย จากนั้น จึงได้เดินทางไปยังสำนักงานเซลล์ ในกรุงเวียงจันทน์ มอบของขวัญของฝากให้แก่สโมสรกีฬาเซลล์ลาว แล้วแยกย้ายกันไปเตรียมตัวแข่งขันกีฬา เว้นแต่นักกีฬาหญิง และคุณเรื่องศิลป์ประธาน สโมสร ได้พักที่บ้านของผู้จัดการใหญ่เซลล์ลาว คือ Mr. J.J. Maes ซึ่งอยู่ในบริเวณสำนักงานนั่นเอง ส่วนนักกีฬาชาย รัฐบาลลาวได้กำหนดให้ไปพักในโรงแรมสันติภาพ ด้วยเหตุผลเพื่อให้โรงแรมมีรายได้ รัฐบาลก็สามารถจัดเก็บภาษีเป็น

รายได้ของรัฐบาลอีกต่อหนึ่งอัตราค่าที่พักราคา 300 บาท/คืน นับว่าแพงมากเมื่อเทียบกับความสะดวกและบริการต่าง ๆ ผมพักร่วมกับคุณสุวิทย์ ยูบุญยงค์ ห้องพักอยู่บนชั้น 3 ในขณะที่ลิฟท์เลิกใช้แล้ว พวกเราจึงต้องเดินแยกย้ายเข้าห้องพัก

ก้าวแรกที่ย่างเข้าห้องพัก อากาศภายในที่เหม็นอับโชยมาเข้าจมูก ผมต้องหยุดชะงักเพื่อให้คุ้น

กับกลิ่นใหม่ ๆ จากนั้น จึงรีบไปเปิดแอร์เก่า ๆ แต่ยังสามารถทำงานได้ดี เปิดประตูห้องเพื่อระบายอากาศสำหรับหน้าต่าง ไม่สามารถจะเปิดได้ บังเอิญไปกระทบกับผ้าม่าน ผมก็ต้องถอยออกมาเพื่อหลบฝุ่นละอองที่ร่วงลงมาราวกับห่าฝน หลังจากที่ได้ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็วจึงได้รับอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า เตรียมชุดกีฬาไปแข่งขันแบด ผมได้พบคุณสุรเศรษฐ์ ในลิบบนชั้นล่างของโรงแรม คุณสุรเศรษฐ์ บอกว่าอยากอาบน้ำอุ่น และในห้องก็มีเครื่องทำน้ำอุ่นแต่ไม่กล้าใช้ เพราะมีสายไฟขนาดใหญ่ มีไฟหรือเปล่าก็ไม่ทราบติดอยู่กับเครื่องทำน้ำอุ่นอย่างน่ากลัวอันตราย พวกเราต่างวิพากษ์วิจารณ์ห้องพักกันพอหอมปากหอมคอ จึงช่วยกันเป็นโอปะเรเตอร์ต่อโทรศัพท์ขึ้นไปตาม คุณนิพนธ์ สมุทรสินธุ์ ซึ่งยังไม่ลงมา สักครู่คุณนิพนธ์ ก็เดินลงมาจากห้องพักด้วยสีหน้าเฉยเมย ไม่ทุกขร้อน หลาย

ก่อนเขคอินเข้าพักในโรงแรมมิตรภาพ นครเวียงจันทน์

คนจึงบ่นว่าให้คอยนาน โทรไปแล้ว
ก็ไม่ยอมรับโทรศัพท์ คุณนิพนธ์ตอบ
ด้วยความมุง ๆ ว่า ที่ห้องมีแต่สาย
โทรศัพท์จะให้รับได้อย่างไร เป็น
อันรอดตัวไป

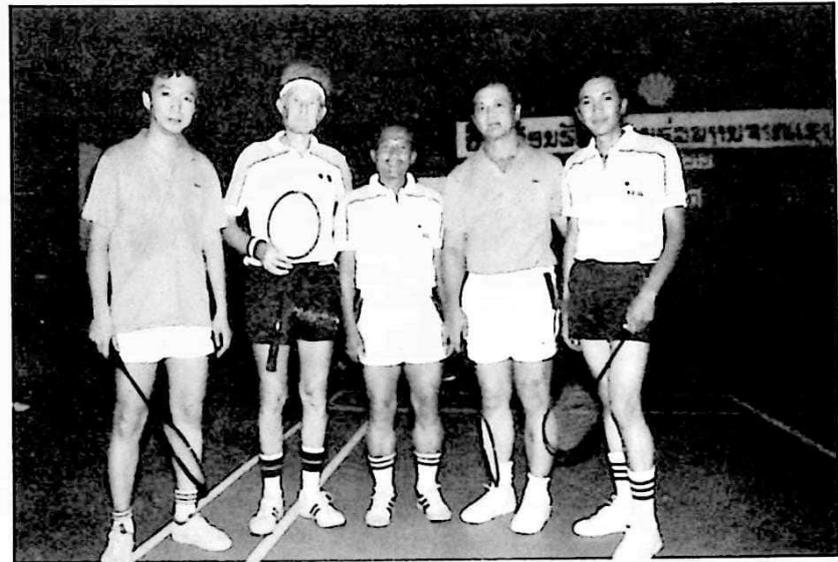
คุณวิสันต์, คุณเครื่อง, คุณ
ศรีจันทร์ แห่งสโมสรกีฬาเซลล์ลาว
ได้มารับพวกเราไปยังสนามเบดซ
ซึ่งอยู่ในบริเวณสำนักงานเซลล์ลาว
ไม่ไกลโรงแรมที่พักนัก หลังจากที่
ประธานสโมสรทั้ง 2 ได้กล่าวเปิด
งาน และแลกธงกันตามธรรมเนียม
แล้ว นักกีฬาอาวุโสทั้ง 2 ฝ่าย คือ
ฝ่ายเรา คุณเรืองศิลป์-ประธาน
สโมสร, คุณวิจิตร เทพสาร ฝ่าย
เซลล์ลาวคือ Mr. J.J. Maes กับ
คุณลำพูน (อดีตประธานสโมสร
เซลล์ลาว) จึงได้เริ่มทำการแข่งขัน
ซึ่งสรุปแล้วก็หาเบ็ดมิตินของ
ทีมเซลล์ไทยได้คะแนนน้อยกว่าทีม
เซลล์ลาว

ในเย็นวันนั้นสโมสรกีฬาเซลล์
ลาว โดยการนำของ คุณนรสิงห์
ประธานสโมสรคนปัจจุบัน และ
เพื่อนพนักงานทุกท่านได้ร่วมกัน
จัดงานเลี้ยงและบายศรีต้อนรับ
อย่างอบอุ่นหลังอาหารค่ำ พวกเรา
ต่างได้ร่วมสนุกกับวงดนตรี เป็นที่
สนุกสนาน จนเวลาสมควรจึงได้แยก
ย้ายกันไปพักผ่อน

พวกเราตื่นกันแต่เช้า แล้ว
มานั่งเล่นกันบริเวณหน้าโรงแรม
ดูผู้คนเดินไปมา ส่วนใหญ่มักจะเดิน
มีซีมอเตอร์ไซด์และซีจักรยานบ้าง
ส่วนรถเม้นั้นมีไว้บริการชาวต่าง
ชาติ (รัสเซีย) เท่านั้น จากนั้น จึง
ไปรับประทานอาหารเช้าที่ภัตตาคาร

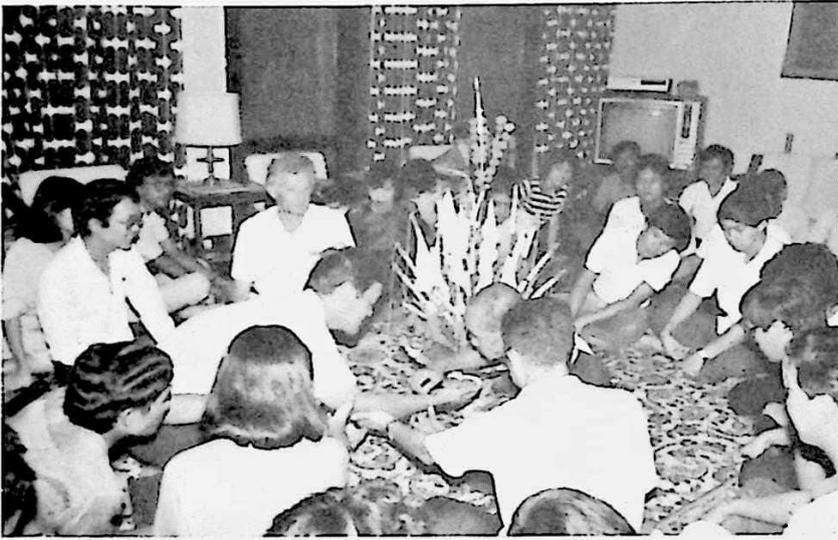
แข่งเบดมินตันกันก่อน (ป้ายเขียนว่า บิณฑิถ์อนรับเพื่อนร่วมงานจากเซลล์ไทย)

คู่อาวุโส MR.J.J. MAES ได้เล่นมากที่สุด ถึงแม้จะรับผิด ๆ ถูก ๆ ก็ตาม

พิธีบายศรีสู่ขวัญต้อนรับฉันพี่น้อง

ผูกข้อมือข้อมือเพื่อเป็นสิริมงคล

ท้าววิจิตรกำลังปรับความเข้าใจเรื่องปัญหาชายแดน (มีเรื่องอะไรเขาเว้ากันได้ดื้อ)

แข่งฟุตบอลล์

ดาวเวียง เสร็จแล้วจึงเดินทางไป
แข่งขันฟุตบอล ณ สนามที่ลับมาก
จนแม้แต่เจ้าภาพเซลล์ลาวเองก็หา
ไม่พบ ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการให้
รัฐบาลลาวรู้ว่ามีการแข่งขันกีฬา
ระหว่างเซลล์ลาว + เซลล์ไทย ดัง
ที่กล่าวไว้แต่ต้น เมื่อถึงสนามเรา
ก็พบว่าสนามนี้ซ่อนอยู่ในทุ่งนา
ชานกรุงเวียงจันทน์ เป็นสนามฝุ่น
แต่นักกีฬาบอลล์เซลล์ไทยทุกท่านก็
มิได้ย่อท้อ ผมปรากฏว่าเสมอกัน
0 - 0

กลางวันวันนี้คุณอุตร แห่ง
เซลล์ลาวได้เสียสละบ้านพักเพื่อใช้
เป็นที่จัดงานเลี้ยงรับรองพวกเรา
โดยทำอาหารลาวรสดีให้เราได้รับ
ประทานกันอย่างเอร็ดอร่อย ท่าม
กลางเสียงเพลงบรรเลงอันไพเราะ
หลายคนคงจะประทับใจกับเพลง
สองฝั่งโขง ที่ร้องโดย คุณอินตอง
เป็นเพลงที่มีความหมายเกี่ยวกับ
ประเทศไทย + ประเทศลาวได้ดีมาก
จากนั้น เซลล์ลาวจึงได้พา
พวกเราชมเมือง แวะถ่ายภาพที่

พระธาตุ และประตูดุ๊ยแล้วจึงเลยไปเพื่อแข่งขันปิงปอง โดยมี คุณสมชัย, คุณสงัด, คุณนิพนธ์, คุณสุณี เป็นผู้นำชัยชนะมาสู่ทีมเซลล์ไทย ส่วนกีฬาปาเป้า ซึ่งต้องใช้สมาธิในการแข่งขันอย่างมาก คุณปรีดี ศรีมงคล, ด็อกเตอร์ ชัยยุทธ, คุณสมเกียรติ, คุณจรัล จึงได้นัดแนะทีมปาเป้าทั้ง 2 ไปหาที่สงบ ๆ ในสำนักงานทำการแข่งขัน ผลออกมาก็ไม่ทำให้เราผิดหวัง กล่าวคือสามารถทำคะแนนชนะทีมลาวได้อย่างงดงาม ส่วนกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งซึ่งทีมหญิงไทยควรจะได้รับชัยชนะ คือ การช้อปปิ้ง โดยมี คุณเวียงแก้ว, คุณอุตุร เป็นผู้นำ แต่คุณสุวารี เป็นผู้จ่าย และสำหรับฝ่ายชาย ผมต้องยกนิ้วให้คุณสุวิทย์ ถึงแม้จะไม่ใช้เงินช้อปปิ้งเลย แต่ก็มีของแถมติดไม้ติดมือกลับมาหลายชิ้น เป็นเทคนิคที่หลายคนทิ้งมาก เจ้าตัวไม่ยอมสอนใคร แต่ให้ผู้สนใจติดตามดูเอง

กีฬาทั้ง 4 ประเภทก็แข่งขัน

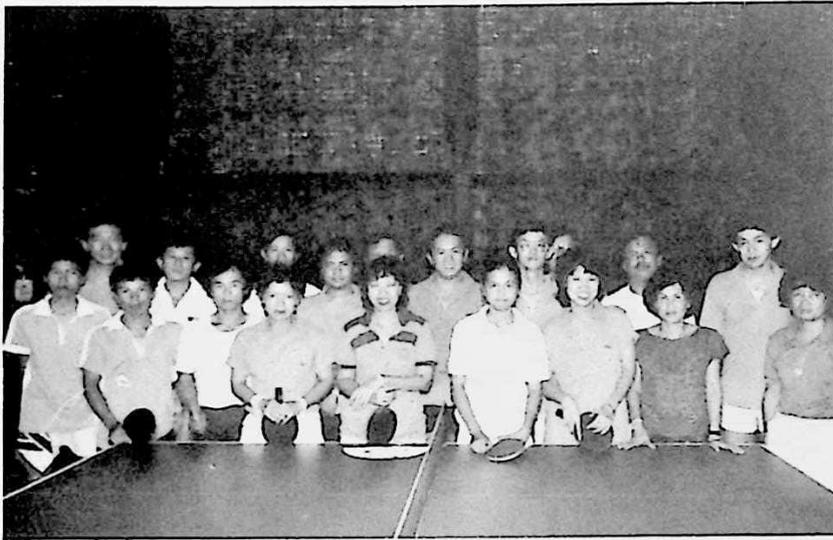
ครองแชมป์ฟุตบอลร่วมกัน ต้องฉลองกันหน่อย

ครอบครัวคุณอุตุรเป็นเจ้าของภาพเลี้ยงอาหาร มื้อนี้ (ขอให้เจ้าภาพจงเจริญหลาย ๆ เด้อ)

แข่งปาเป้า เอาเปรียบกันไปหน่อย
นะครับ 6 คน : 14 คน

ปิงปอง ซึ่งพี่หมวยขาซึ่งเป็นพิเศษ

คุณเรืองศิลป์ ประธานสโมสรเซลล์ไทยกับชาวเซลล์ลาว

จบลงด้วยความสามัคคี โดยทีมเซลล์ไทยมีคะแนนรวมชนะทีมเซลล์ลาว และเย็นวันนั้น สโมสรกีฬาเซลล์ลาว ก็ได้จัดอาหารค่ำอย่างดี เป็นการเลี้ยงส่งพวกเรา ณ ภัตตาคารดาวเวียง โดยมีดาวตกลงสมัครเล่น ฉายา หมูอวกาศ (คุณพลสินธุ์) และแย้ตากแห้ง (คุณวิฑูรย์) พร้อมดาราประกอบมากมาย อาทิ คุณสุเทพ, คุณสมศักดิ์, คุณถวิล, คุณบุญเลิศ แต่มีนางเอกเพียงคนเดียวคือ คุณเวียงแก้ว ซึ่งก็เป็นการยากที่คุณ

MR.J.J. MAES ซึ่งเป็น MD. ของเซลล์ลาว กับชาวเซลล์ไทย

เวียงแก้วจะตัดสินใจว่าใครเหนือกว่าใคร ในด้านความสามารถแล้ว แย้ตากแห้งจะเป็นต่อ เพราะสามารถเข้าถึงประชาชนชาวเวียงจันทน์ได้อย่างดี เราสนุกสนานกันจนได้เวลาพอสมควร จึงได้ร่ำลากันไปพักผ่อน รุ่งขึ้นเป็นวันจันทร์ อันเป็นวันที่บริษัท เปิดทำงาน จึงมีเพียงคุณวิสันต์, คุณเครื่อง, คุณเวียงแก้ว และ Mr. J.J.Maes ที่มารับพวกเรา ไปรับประทานอาหารเช้า และส่งเราที่ด่านตรวจก่อนที่จะข้ามกลับเมืองไทย ที่ด่านพวกเราได้ใช้เงินอย่างเต็มที่ ชื่อของที่ร้านค้าปลอดภาษี และอำลากันด้วยความอาลัย มีไมตรีอันดีต่อกัน ใช้เวลาไม่นานก็ข้ามมาถึงฝั่งไทย คุณสาย พร้อมกับรถพร้อมอยู่แล้วก็นำเราไปที่บ้านของท่าน พวกเราหลายคนทวงสัญญาที่ท่านได้ให้ไว้ว่า เมื่อกลับจากเมืองลาวแล้วจะให้ดูของดี คุณสายจึงพาพวกเราตรงเข้าไปในเซฟรนาคาร กรุงเทพมหานคร ซึ่งท่านเป็นผู้บริหารอยู่ ให้ดูพระพุทธรูปขนาด

เที่ยวชมเมืองหลังจากเสร็จการแข่งขัน เบื้องหลังคือฮาตุหลวง

ถ่ายภาพร่วมกันก่อนที่จะอำลาเวียงจันทน์

หน้าตัดกว้างประมาณ 9 นิ้ว เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ทำด้วยทองคำแท้ทั้งองค์ หนักประมาณ 800 บาท คุณสายได้เล่าประวัติให้ฟังว่า พระองค์นี้มีคนนำเข้ามาจากฝั่งลาวในลักษณะที่ลงรักปิดทองไว้ทั้งองค์ ชายผู้นั้นมาขายให้ท่านในราคา 2-3 หมื่นบาท ท่านรับซื้อพระพุทธรูปองค์นี้ไว้ และนำมาบูชา วันหนึ่งท่าน

นำมาขจัดรักที่ลงไว้ กระทะออก จึงพบว่าเป็นทองคำทั้งองค์ ซึ่งมีมูลค่าของทองคำกว่า 2 ล้านบาท นอกจากนั้น ท่านยังได้พาไปดูห้องพระของท่านซึ่งเต็มไปด้วยพระพุทธรูปเก่าแก่มากมาย พระธาตุของพระเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงและคุณสายก็มีเรื่องลี้ลับมหัศจรรย์เล่าให้ฟังอีกมาก ซึ่งเป็นที่น่าเลื่อมใสเชื่อถือได้

นอกจากนั้นคุณสายยังได้มอบวัตถุมงคลให้เป็นของขวัญแก่พวกเราทุกคน จากนั้นจึงได้ร่วมรับประทานอาหารกลางวันกันที่หนองคาย เวลาเที่ยงจึงได้อำลาคุณสาย เดินทางกลับ โดยแวะซื้อของกันที่ขอนแก่น และแวะรับประทานอาหารเย็นกันที่โคราช เดินทางมาถึงกรุงเทพฯราว 5 ทุ่ม โดยความปลอดภัย ○

HOROSCOPES ใจที่มองคุณ

คุณที่เกิดระหว่าง 22 ธ.ค. - 20 ม.ค.

ปลายเดือนกันยายนี้นางจะได้พบแฟนใหม่ ความรักเริ่มแน่นแฟ้นขึ้นทุกขณะ แต่การงาน การเดินทางไม่ราบรื่นเหมือนตอนต้นเดือน ระวังการนิทาว่าร้ายจากเพื่อนร่วมงาน ตุลาคม งานในหน้าที่เป็นที่สนใจของผู้บังคับบัญชา คู่ครองจะโชคดีมีลาภ การติดต่อ ด้านการงานจะรวดเร็วและมีผลดี สุขภาพจะดีขึ้นแต่ อารมณ์จะร้อนกว่าเดิมระวังอย่าว่าวาม วันที่ 6-7 จะโชคดี แต่จะมีผู้อิจฉาและกลั่นแกล้งภายหลัง กลางเดือนจะ โชคดีทางการเงินลองเสี่ยงโชคดูบ้างก็จะได้

คุณที่เกิดระหว่าง 21 ม.ค. - 18 ก.พ.

ปลายเดือนนี้ความรักดีเด่นส่วนมากไม่ผิดหวัง รายจ่ายสูงแม้การเงินจะดีขึ้น การพนันมักจะเสียมากกว่า ได้ ปลายเดือนการเงินเสี่ยงทางการเงินไม่ดีเลย ตุลาคม โชคลาภทางการเงินตอนต้นเดือนยังไม่ดีเลย ปลาย เดือนจึงจะเริ่มมีลาภประปราย เพื่อนต่างประเทศจะช่วยเหลือทางการเงินหรือสนับสนุนให้มีชื่อเสียง ระวังสุขภาพและผู้ใหญ่ในการงานเพิ่งลงว่าไม่มีความสามารถ ตอนกลาง ๆ เดือนระวังอุบัติเหตุหรือสูญเสียเงินทอง ดวงนี้ดีในด้าน ความรักอย่างเดียว การเงินสิ้นเปลืองมากระวังด้วย

คุณที่เกิดระหว่าง 19 ก.พ. - 20 มี.ค.

การใช้จ่ายยังคงฟุ่มเฟือยเช่นเดิม จะมีการลับ เปลี่ยนหน้าที่การงานหรือเปลี่ยนนายใหม่ พยายามทำ งานให้ดีความดีจะไม่สูญเปล่า ดวงดาวส่งคุณในด้าน ความสามารถ หน้าที่การงานจะคล่องใจสบายกายกว่า เดิมขึ้นทุกขณะ ตุลาคม ความเข้าใจผิดกับคนรักหรือ เพื่อนบางคนจะคลี่คลายไปในทางดี การติดต่อธุรกิจทุก ด้านราบรื่น ปัญหาที่โต้แย้งกันอยู่จะมีทางตกลงกันได้ จะได้รับบำเหน็จรางวัลบางอย่างในการงาน เพื่อนต่าง

โดย ทวี ผลิกานนท์

ตั้งแต่ 20 กันยายน - 20 ตุลาคม 2527

เพศจะนำโชคมาให้ โชคดีมีลาภตอนกลางเดือน

คุณที่เกิดระหว่าง 21 มี.ค. - 20 เม.ย.

การติดต่อ โดยทั่วไปจะราบรื่น ความรักจะสดชื่น เพราะเริ่มเข้าใจกันดีหรือให้อภัยกันมากขึ้น จิตใจคุณยัง ว่าวุ่นคล้ายอยากจะเดินทางไกล ๆ ไปให้พ้นความเป็นอยู่ที่ อึดอัดขัดใจ ตุลาคม คงจะมีการเปลี่ยนแปลงในหน้าที่ การงาน หรืออาจจะลาออกไปทำงานไปศึกษาต่อที่อื่น ในด้านโชคลาภการเงิน คุณอาจจะได้รับบำเหน็จ หรือได้ รับของขวัญบางอย่างจากเพื่อนต่างเพศ ผู้ใหญ่บางคนจะ เอื้ออาทรต่อคุณเป็นพิเศษ ระวังนี้เป็นระยะของโชคลาภ คู่ครองมักจะโชคดีได้ลาภลอยเป็นจำนวนมาก

คุณที่เกิดระหว่าง 21 เม.ย. - 20 พ.ค.

ปลายเดือนเหมาะสำหรับการเดินทางติดต่อธุรกิจ การค้า จะสำเร็จ มีผลดีกว่าตอนต้น ๆ เดือน ระวังคำพูด ในการติดต่อ คบหา จะเกิดเข้าใจผิดหรือผูกใจเจ็บกันได้ ตุลาคม การเดินทางไกล ๆ ในระยะนี้จะเสียค่าใช้จ่ายสูง และเสี่ยงอันตรายมาก คนสูงอายูระวังการพลัดตกหกล้ม การเงินไม่ตึง เพราะจะมีการใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษา พยาบาลหรืออนุเคราะห์ญาติพี่น้อง การเงิน รายได้ปีนี้จะดีขึ้นเรื่อย ๆ รายได้เพิ่มขึ้นเพราะการงาน เช่นมีการเข้า ทุน หรือได้เลื่อนตำแหน่ง ได้เงินเดือนขึ้นเป็นต้น

คุณที่เกิดระหว่าง 21 พ.ค. - 21 มิ.ย.

คุณที่เป็นโสดระยะนี้จะมีหวังได้คู่ครองก่อนสิ้น เดือน โชคลาภตอนนี้ไม่เด่นเพราะชะตาแน่นหนักไป ใน ด้านความรัก ความรื่นเริง การพักผ่อนหย่อนใจ คุณที่มีคู่ แล้วก็กำลังเบื่อ ๆ คนเก่าบ้างแล้ว ตุลาคม ขณะนี้คุณกำลัง อยู่ในจังหวะการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีซึ่งมีเค้ามาตั้ง แต่เดือนก่อน เช่นมีคนรักใหม่ บ้านใหม่ ตำแหน่งงาน ใหม่ ที่ได้แล้วก็ปรับตัว หรือปรับปรุงที่อยู่ ที่ทำงานให้

ดีขึ้น ภาระหน้าที่ตอนนี้คือต้องดูแลการเจ็บไข้ของญาติผู้ใหญ่บ้าง การเงินไม่ราบรื่นระวางไว้ด้วย

คุณที่เกิดระหว่าง 22 มี.ย. - 22 ก.ค.

ปลายเดือนนี้ การงาน การเงินไม่มีเรื่องต้องหนักใจ ดวงดาวเน้นหนักไปในด้านความรัก การหมั้น การสมรส การพบปะสังสรรค์ การเลี้ยงต้อนรับในบ้านของคุณ ตุลาคม ต้นเดือนยังอยู่ในจังหวะของความรัก คุณที่เกิดกลาง ๆ เดือนกรกฎาคมคงจะได้แฟนในที่ทำงานสักคน คุณที่ผิดหวังบ้างในเดือนก่อน ๆ คงจะเริ่มเข้าใจกันใหม่ ในต้นเดือนนี้ รายได้การเงินที่รู้สึกผิดเคือง ไม่มีทางขยับขยายนั้นขอให้ใจเย็นไปอีกระยะหนึ่งก่อนสิ้นปีหรือเดือนหน้าไปแล้วจะเปลี่ยนแปลงดีขึ้นทั้งเงินและงาน

คุณที่เกิดระหว่าง 23 ก.ค. - 22 ส.ค.

ระยะนี้ในด้านความรักไม่ดีนัก การติดต่อเกี่ยวกับการเงิน ต้องรอบคอบการเดินทางราบรื่น การคบหาสมาคมชักนำให้มีการกินเลี้ยงในบ้าน ต้องระวางทำไม่ดีจะเสียทั้งเงินเสียทั้งเพื่อน ตุลาคม ความรักเริ่มเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกันดีขึ้น คุณอาจจะอึดอัดบ้างเพราะปัญหาเรื่องศาสนา ฐานะและประเพณีบ้าง ที่อยู่อาศัยจำเป็น ต้องคิดถึงวันหน้าซึ่งจะต้องขยับขยายให้เหมาะสม คุณที่มีคู่ครองแล้วบางที่อาจจะมีความสัมพันธ์กับใครคนใดคนหนึ่ง การค้า การเงิน จะเริ่มดีขึ้นตั้งแต่ตุลาคมนี้

คุณที่เกิดระหว่าง 23 ส.ค. - 22 ก.ย.

ปลายเดือนนี้การค้า รายได้การเงินจะเริ่มดีขึ้น ในด้านอื่นเรื่อย ๆ ไม่ดีเด่น เรื่องภายในครอบครัวไม่ราบรื่นนัก การย้ายที่อยู่ในระยะนี้ยังไม่ควร ตุลาคม คุณจะมีโชคเกี่ยวกับบ้านและที่ดินบ้าง แต่ตลอดเดือนภายในครอบครัวและญาติพี่น้องจะมีเรื่องรำคาญใจบ่อย ๆ ในด้านความรัก ที่จีตจางร้างกันไกลก็จะได้กลับมาพร้อมสุขกันอีก คุณที่ครองชีวิตโสดคงจะได้พบคู่ที่มั่นใจว่าเป็นคู่ที่จะอยู่กันยืดยาวนอกจากพื้นดวงเฉพาะตัวของคุณ แสดงว่าชีวิตคู่ไม่ราบรื่นเอง ในด้านอาชีพการงาน ระยะนี้เป็นจังหวะที่จะมีการเลื่อนตำแหน่ง หรือเพิ่มรายได้ขึ้นเรื่อย ๆ

คุณที่เกิดระหว่าง 23 ก.ย. - 22 ต.ค.

การค้า การงานตอนนี้มีท่าทีจะดีขึ้น แต่ก็มีศัตรูลับ ๆ คอยขัดขวางอยู่บ้างผ่านวันที่ 22 ไปแล้วการงานจะราบรื่นขึ้นบ้าง ในด้านความรักยังแจ่มใส การติดต่อการงานมีอุปสรรคหรือสับสนตอนปลาย ๆ เดือน ตุลาคม รายได้การเงิน ผิดเคืองบ้าง แต่มั่นคงแน่นอนกว่าเดิม ระยะนี้ไม่เหมาะสำหรับการค้าเสี่ยงใด ๆ อาชีพการงานดำเนินไปราบรื่นทั้งเดือนจะดีขึ้นในเดือนหน้า ในด้านความรักที่มองกันมานาน ๆ คงจะพอดตกลงร่วมชีวิตกันได้ในเดือนนี้ หรือไม่เกินเดือนหน้า ที่จากกันไปแล้วหวนกลับมาใหม่ต้องมั่นใจว่าได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองดีแล้ว

คุณที่เกิดระหว่าง 23 ต.ค. - 22 พ.ย.

อารมณ์ของคุณแจ่มใส ปัญหาเกี่ยวกับการงานการค้าแทบจะไม่มีคุณจึงสนใจกับงานอดิเรก หรือ การท่องเที่ยว การพักผ่อนและความรัก จะโชคดีเกี่ยวกับรายได้การเงินบ้าง ตุลาคม เดือนนี้คุณจะก้าวหน้าในด้านรายได้การเงินในอาชีพของคุณ คุณคงจะได้นายคนใหม่ซึ่งคุณจะเข้าใจยาก และเอาใจลำบาก แต่ถ้าคุณมีอาชีพอิสระจะมีความสำเร็จในการงานอย่างน่าภูมิใจ ในด้านรายได้พิเศษอาจจะมียาได้จากที่ดิน หรือ มรดก ในด้านความรัก คุณจะพบรักในระยะนี้ บางทีคนที่คุณรักจะอยู่ในที่ทำงานเดียวกับคุณก็ได้

คุณที่เกิดระหว่าง 23 พ.ย. - 21 ธ.ค.

ปลายเดือนนี้คุณโชคไม่ดีในการพนันหรือการเสี่ยงโชคใด ๆ อย่าทุ่มเทจะหมดทุน ในด้านการงานและชื่อเสียงต้องระมัดระวังกว่าเดิม ในด้านความรักตอนนี้โชคในความรักยังดีคุณแอบรักกับใครอยู่คนหนึ่ง ตุลาคม ชะตาชีวิตของคุณจะเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ แม้แต่บ้านที่อยู่ก็เริ่มจะต้องย้ายไปในที่ ๆ ดีขึ้นในเดือนนี้หรือเดือนหน้า รักที่ดำเนินมาเจียบก็จะเปิดเผยจริงจังหรือเปลี่ยนรักใหม่ในระยะนี้ การงานก็คงเปลี่ยนแปลงปรับปรุงใหม่ ตั้งแต่เดือนก่อนมาถึงระยะนี้เริ่มตักดวงผลประโยชน์ได้บ้างแล้ว

ของขวัญจากธรรมชาติ

ภาพโดย: วีระ พุดมิกุลกลางกร

เพียงมีตามีใจไว้สักนิด
ฟ้าสีฟ้าพาเพลนเกินสีใด
ลำธารใสไหลเย็นเป็นระลอก
สายลมได้ละมุนสุนทรีย์
เงาอาคารบ้านเรือนเหมือนภาพเขียน
ผกาρινกลิ่นละม่อมกล่อมดวงมาน
ล้วนแสนหวานชานชาบภาพโสภิต
เป็นทิพย์ทองของขวัญจรใจ
ไม่ต้องซื้อบัตรผ่านการชมฟ้า
ไม่จำกัดเวลาชมมาลิน
เพียงมีตามีใจไว้สักนิด
ดื่มฝนทิพย์จิบฝนล้อจันทรา

โลกไพจิตรเสียยิ่งกว่าสิ่งไหน
พฤษภลิกใบไกวพ้อธรณี
ละอองหมอกโรยผ่านผ่านวิถี
สกุณีเสียงทองร้องกังวาน
ทุ่งนาเนียนแนวไร่แผ่ไพศาล
ปุยมะฆผ่านแผ่วลอยแคล้วคล้อยไป
ไม่เป็นสิทธิ์ผูกขาดของชาติไหน
ซึ่งอยู่ในโลกาเป็นอาจิด
ไม่เสียค่าประตูดูโขดหิน
ไม่ต้องสิ้นเงินทองมองธารา
โลกไพจิตรสมมาตปรารธนา
แล้วชีวาแสนหวานสราญรมย์

วนิดา สถิตานนท์